Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (neljas koda laiendatud koosseisus)

21. juuni 2023*

Dumping – Hiinast pärit pressitud alumiiniumi import – Rakendusmäärus (EL) 2021/546 – Lõpliku dumpinguvastase tollimaksu kehtestamine – Määruse (EL) 2016/1036 artikli 1 lõige 4 – Asjaomase toote määratlemine – Normaalväärtuse määramine – Määruse 2016/1036 artikli 2 lõige 6a – Aruanne oluliste moonutuste kohta ekspordiriigis – Tõendamiskoormis – Sobiva võrdlusriigi kasutamine – Määruse 2016/1036 artikli 3 lõiked 1, 2, 3, 5 ja 6 – Kahju – Majanduslikud tegurid ja näitajad, mis mõjutavad liidu tööstusharu olukorda – Kaitseõigused – Hea halduse põhimõte

Kohtuasjas T-326/21,

Guangdong Haomei New Materials Co. Ltd, asukoht Qingyuan (Hiina),

Guangdong King Metal Light Alloy Technology Co. Ltd, asukoht Yuan Tan Town (Hiina),

esindajad: advokaadid M. Maresca, C. Malinconico, D. Guardamagna, M. Guardamagna, D. Maresca, A. Cerruti, A. Malinconico ja G. Falla,

hagejad,

keda toetab

Airoldi Metalli SpA, asukoht Molteno (Itaalia), esindajad: advokaadid M. Campa, M. Pirovano, D. Rovetta ja V. Villante,

menetlusse astuja,

versus

Euroopa Komisjon, esindajad: G. Luengo, P. Němečková ja A. Spina,

kostja,

keda toetab

Euroopa Parlament, esindajad: A. Neergaard, M. Peternel ja L. Stefani,

menetlusse astuja,

* Kohtumenetluse keel: itaalia.

ÜLDKOHUS (neljas koda laiendatud koosseisus),

koosseisus: koja president S. Papasavvas ning kohtunikud R. da Silva Passos, S. Gervasoni (ettekandja), I. Reine ja T. Pynnä,

kohtusekretär: ametnik P. Nuñez Ruiz,

arvestades menetluse kirjalikku osa,

arvestades 16. jaanuaril 2023 toimunud kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse [1]

1 Oma hagidega paluvad hagejad Guangdong Haomei New Materials Co. Ltd ja Guangdong King Metal Light Alloy Technology Co. Ltd esiteks ELTL artikli 263 alusel tühistada esimese võimalusena komisjoni 29. märtsi 2021. aasta rakendusmäärus (EL) 2021/546, millega kehtestatakse Hiina Rahvavabariigist pärit pressitud alumiiniumi impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks ja nõutakse lõplikult sisse kõnealuse impordi suhtes kehtestatud ajutine tollimaks (ELT 2021, L 109, lk 1; edaspidi „vaidlustatud määrus“), neid puudutavas osas ja teise võimalusena Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2016. aasta määrus (EL) 2016/1036 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed (ELT 2016, L 176, lk 21; edaspidi „alusmäärus“), ning teiseks ELTL artikli 268 alusel hüvitada kahju, mis neile väidetavalt tekkis vaidlustatud määruse ja alusmääruse kohaldamisest.

I. Vaidluse taust

2 Hagejad on Hiina õiguse alusel asutatud äriühingud, kes tegutsevad alumiiniumist vahetoodete valmistamise sektoris ning kes toodavad pressitud alumiiniumi ja ekspordivad seda Euroopa Liitu.

3 Ühendus European Aluminium, kelle toodang moodustas üle 25% pressitud alumiiniumi kogutoodangust liidus, esitas 3. jaanuaril 2020 Euroopa Komisjonile kaebuse dumpingu ja sellest tuleneva varalise kahju kohta.

4 Komisjon avaldas 14. veebruaril 2020 alusmääruse artikli 5 alusel algatamisteate dumpinguvastase menetluse kohta Hiina Rahvavabariigist pärit pressitud alumiiniumi impordi suhtes (ELT 2020, C 51, lk 26).

5 Dumpingut ja sellega kaasnevat kahju käsitlev uurimine puudutas järgmist toodet: „latid, vardad, profiilid (õõnsad või mitte), torud; kokkupanemata; konstruktsioonides kasutamiseks või mitte (näiteks mõõtu lõigatud, puuritud, painutatud, rihvitud, keermestatud); valmistatud alumiiniumist (sulamist või mitte), mis sisaldab kuni 99,3% alumiiniumi“. See toode hõlmas tooteid, millele viidatakse tavaliselt kui „pressitud alumiiniumile“, millega osutatakse nende kõige tavalisemale tootmisprotsessile, isegi kui neid saab toota ka muude tootmisprotsessidega, nagu valtsimine, sepistamine ja valamine.

[1] Esitatud on üksnes kohtuotsuse need punktid, mille avaldamist peab Üldkohus otstarbekaks.

6 Dumpingut ja sellest tulenevat kahju käsitlev uurimine hõlmas ajavahemikku 1. jaanuarist 2019 kuni 31. detsembrini 2019 (edaspidi „uurimisperiood“). Kahju hindamise seisukohast oluliste suundumuste uurimine hõlmas ajavahemikku 1. jaanuarist 2016 kuni uurimisperioodi lõpuni (edaspidi „vaatlusalune periood“).

7 Komisjon lisas 26. veebruari 2020. aasta kirjaga hagejad nende eksportivate tootjate valimisse, keda ta oma analüüsis arvesse võttis.

8 Hagejad esitasid oma seisukohad 6. aprillil ja 29. mail 2020. Hagejad esitasid 6.–29. aprillini 2020 komisjonile täidetud küsimustikud koos nõutud teavet sisaldavate lisadega. Kaugkontrollid esitatud raamatupidamisdokumentide läbivaatamiseks ja muude dokumentide esitamiseks toimusid 3., 5. ja 12. juunil 2020.

9 Pärast European Aluminiumi taotlust võttis komisjon 21. augustil 2020 vastu rakendusmääruse (EL) 2020/1215, millega kehtestatakse Hiina Rahvavabariigist pärit pressitud alumiiniumi impordi registreerimise nõue (ELT 2020, L 275, lk 16). Hagejad esitasid 30. septembril 2020 ELTL artikli 263 alusel hagi selle rakendusmääruse tühistamiseks. 22. detsembri 2021. aasta kohtumäärusega Guangdong Haomei New Materials ja Guangdong King Metal Light Alloy Technology *vs.* komisjon (T-604/20, ei avaldata, EU:T:2021:952) tuvastas Üldkohus, et põhjendatud huvi kadumise tõttu on selle hagi kohta otsuse tegemise vajadus ära langenud.

10 Komisjon teatas 22. septembril 2020 hagejatele ajutise dumpinguvastase tollimaksu võimalikust kehtestamisest. Hagejad esitasid 25. septembril 2020 uued seisukohad.

11 Komisjon võttis 12. oktoobril 2020 vastu rakendusmääruse (EL) 2020/1428, millega kehtestatakse ajutine dumpinguvastane tollimaks Hiina Rahvavabariigist pärit pressitud alumiiniumi impordi suhtes (ELT 2020, L 336, lk 8; edaspidi „ajutine määrus“). Hagejate suhtes kehtestati ajutine dumpinguvastane tollimaks 30,4%.

12 Hagejad esitasid 14. detsembril 2020 ELTL artikli 263 alusel hagi ajutise määruse tühistamiseks. Üldkohus jättis 22. detsembri 2021. aasta kohtumäärusega Guangdong Haomei New Materials ja Guangdong King Metal Light Alloy Technology *vs.* komisjon (T-725/20, ei avaldata, EU:T:2021:957) selle hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.

13 Komisjon edastas 22. detsembril 2020 hagejatele lõpliku avalikustamise dokumendi, mis sisaldas fakte ja kaalutlusi, mida ta pidas oluliseks ja mille alusel oli ta kohaldamas Hiinast pärit pressitud alumiiniumi impordi suhtes lõplikku dumpinguvastast tollimaksu. Hagejad esitasid oma märkused selle lõpliku avalikustamise dokumendi kohta 7. jaanuaril 2021.

14 Komisjon võttis 8. veebruaril 2021 vastu täiendava lõpliku avalikustamise dokumendi, mis tehti huvitatud isikutele teatavaks eesmärgiga tuua esile, et pärast Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi väljaastumist liidust hõlmab liidu turg ainult 27 liikmesriiki. Hagejad esitasid 16. veebruaril 2021 oma märkused täiendava lõpliku avalikustamise dokumendi kohta.

15 Komisjon võttis 29. märtsil 2021 vastu vaidlustatud määruse. Vaidlustatud määruse artikli 1 lõikes 2 kehtestati hagejate suhtes kohaldatavaks lõpliku dumpinguvastase tollimaksu määraks 21,2%.

II. Poolte nõuded

16 Hagejad, keda toetab Airoldi Metalli SpA (edaspidi „Airoldi“), paluvad Üldkohtul:

– tühistada vaidlustatud määrus neid puudutavas osas;

– teise võimalusena tühistada alusmäärus;

– mõista komisjonilt välja hüvitis alusmääruse ja vaidlustatud määruse kohaldamisega tekitatud kahju eest;

– mõista käesoleva menetluse kohtukulud välja komisjonilt.

17 Komisjon, keda toetab Euroopa Parlament, palub Üldkohtul:

– jätta kahju hüvitamise nõue vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata;

– jätta alusmääruse peale esitatud tühistamishagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata või igal juhul põhjendamatuse tõttu rahuldamata;

– jätta vaidlustatud määruse tühistamise hagi põhjendamatuse tõttu rahuldamata;

– mõista kohtukulud välja hagejatelt.

III. Õiguslik käsitlus

[…]

A. Esimene nõue tühistada vaidlustatud määrus hagejaid puudutavas osas

33 Hagi põhjenduseks esitavad hagejad viis väidet, mille võib sisuliselt kokku võtta järgmiselt:

– esimese väite kohaselt on eiratud hea halduse põhimõtet ja võimu kuritarvitatud;

– teise väite kohaselt on komisjon rikkunud kaitseõigusi ja teinud vigu vaatlusaluse toote määratlemisel, oluliste moonutuste olemasolu kindlakstegemisel Hiina turul, võrdlusriigi kindlaksmääramisel ja normaalväärtuse kindlaksmääramisel;

– kolmanda väite kohaselt on komisjon teinud vigu liidu tootmisharule tekitatud kahju ja põhjusliku seose tuvastamisel;

– neljanda ja viienda väite kohaselt on rikutud rahvusvahelist õigust, hagejate põhiõigusi ning Roomas 4. novembril 1950 allkirjastatud inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni (edaspidi „EIÕK“).

[…]

1. Teine väide, et komisjon on rikkunud kaitseõigusi ja teinud vigu vaatlusaluse toote määratlemisel, oluliste moonutuste olemasolu kindlakstegemisel Hiina turul, võrdlusriigi kindlaksmääramisel ja normaalväärtuse kindlaksmääramisel

44 Teine väide koosneb seitsmest osast, mis sisuliselt puudutavad esiteks hagejate kaitseõiguste rikkumist, teiseks ja kolmandaks (mida tuleb analüüsida koos) vigu vaatlusaluse toote määratlemisel, neljandaks vigu Hiina turul oluliste moonutuste olemasolu kindlakstegemisel, viiendaks ja kuuendaks (mida tuleb analüüsida koos) asjaolu, et Türgi on võrdlusriigiks sobimatu valik, ning seitsmendaks normaalväärtuse väära kindlaksmääramist.

[…]

a) Asjaomase toote määratlemine

55 Teises ja kolmandas väiteosas heidavad hagejad komisjonile ette, et ta leidis, et Hiinast pärit pressitud alumiiniumist tooted on vaid üks toode. Komisjon kasutas ekslikku tehnikat, „füüsikalis-keemilist“ hindamist, ning ületas asjaomase toote määratlemisel oma kaalutlusõiguse piire. Nad väidavad, et nad toodavad tuhandeid liike pressitud alumiiniumist tooteid ja et seetõttu tuleb nende vahel eristusi teha, kuna kontsern, millesse nad kuuluvad, tegutseb nišiturgudes, mida liidu tootjad ei hõlma.

56 Sellega seoses tuleb märkida, et alusmääruse artikli 1 „Põhimõtted“ lõikes 1 on sätestatud, et seda kohaldatakse „dumpingtoote suhtes, mille vabasse ringlusse lubamine liidus tekitab kahju“, ning sellest tuleneb, et dumpinguvastane uurimine puudutab kindlat toodet. Selle „vaatlusaluse toote“ määratlesid liidu institutsioonid uurimise algatamisel. Nimetatud määruse artikli 1 lõikes 4 on „samasugune toode“ määratletud kui toode, mis on vaatlusaluse tootega identne, see tähendab täiesti sarnane, või selle toote puudumisel muu toode, mis ei ole vaatlusaluse tootega küll täiesti sarnane, kuid on omadustelt väga sarnane.

57 Vastavalt väljakujunenud kohtupraktikale peab asjaomase toote määratlus dumpinguvastases uurimises aitama välja töötada niisuguste toodete nimekirja, millele olenevalt olukorrast määratakse dumpinguvastased tollimaksud. Selle määratlemiseks võivad institutsioonid arvesse võtta erinevaid tegureid, näiteks toodete füüsikalised, tehnilised ja keemilised omadused, kasutus, asendatavus, tarbijapoolne taju, turustuskanalid, tootmisprotsess, tootmiskulud ja kvaliteet (13. septembri 2010. aasta kohtuotsus Whirlpool Europe *vs.* nõukogu, T-314/06, EU:T:2010:390, punkt 138, ning 11. septembri 2014. aasta kohtuotsus Gold East Paper ja Gold Huasheng Paper *vs.* nõukogu, T-444/11, EU:T:2014:773, punkt 329).

58 Sellest tuleneb, et tooted, mis ei ole identsed, võib teatavatel tingimustel rühmitada vaatlusaluse tootega sama määratluse alla ja need võivad koos olla dumpinguvastase uurimise esemeks. Alusmäärus ei näe iseenesest ette, et mõiste „vaatlusalune toode“ tähistab tingimata toodet kui samasugustest toodetest koosnevat homogeenset tervikut (vt analoogia alusel 17. märtsi 2016. aasta kohtuotsus Portmeirion Group, C-232/14, EU:C:2016:180, punkt 42). „Asjaomase toote“ määratlemine uurimise alustamisel ei keela liidu institutsioonidel jagada see toode erinevateks tooteliikideks või tootemudeliteks ning tugineda normaalväärtuse ja ekspordihinna võrdlustele tootemudelite või tooteliikide kaupa (vt analoogia alusel 5. aprilli 2017. aasta kohtuotsus Changshu City Standard Parts Factory ja Ningbo Jinding Fastener *vs.* nõukogu, C-376/15 P ja C-377/15 P, EU:C:2017:269, punkt 59).

59 Lisaks peaks väide, et vaatlusalune toode on valesti määratletud, põhinema argumentidel, mis näitavad, et institutsioonid on kas valesti hinnanud tegureid, mida nad pidasid asjakohaseks, või et muude asjakohasemate tegurite kohaldamiseks on vaja piirata vaatlusaluse toote määratlust (13. septembri 2010. aasta kohtuotsus Whirlpool Europe *vs.* nõukogu, T-314/06, EU:T:2010:390, punkt 141).

60 Selles kontrolliraamistikus tuleb arvesse võtta asjaolu, et liidu institutsioonidel on kaubanduse kaitsemeetmete valdkonnas ulatuslik kaalutlusõigus nende majanduslike, poliitiliste ja õiguslike olukordade keerulisuse tõttu, mida nad uurima peavad (vt 18. oktoobri 2018. aasta kohtuotsus Gul Ahmed Textile Mills *vs.* nõukogu, C-100/17 P, EU:C:2018:842, punkt 63 ja seal viidatud kohtupraktika). Kuna juba on otsustatud, et samasuguse toote määratlemine kuulub institutsioonidele antud ulatusliku kaalutlusõiguse teostamise alla ja selle üle teostatakse seega piiratud kontrolli, tuleb sellega seoses vaatlusaluse toote kindlaksmääramise põhjendatuse kontrollimisel järgida sama lähenemisviisi (10. oktoobri 2012. aasta kohtuotsus Gem-Year ja Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang) *vs.* nõukogu, T-172/09, ei avaldata, EU:T:2012:532, punkt 62).

61 Siiski, nagu hagejad õigesti rõhutavad, ei ole komisjoni kaalutlusõigus selles küsimuses piiramatu. Liidu kohus teostab kontrolli komisjoni hinnangute üle; see tähendab selles kontekstis, et liidu kohus kontrollib, kas on järgitud kohaldatavaid õigusnorme, kas vaidlustatud valiku tegemisel arvesse võetud faktilised asjaolud on sisuliselt õiged, kas nende faktiliste asjaolude hindamisel ei ole tehtud viga ning ega ei esine võimu kuritarvitamist (vt 17. detsembri 2008. aasta kohtuotsus HEG ja Graphite India *vs.* nõukogu, T-462/04, EU:T:2008:586, punkt 120 ja seal viidatud kohtupraktika).

62 Seega tuleb analüüsida, kas käesolevas asjas ületas komisjon oma ulatuslikku kaalutlusõigust, kui ta käsitas asjaomaste toodetena järgmist: „latid, vardad, profiilid (õõnsad või mitte), torud; kokkupanemata; konstruktsioonides kasutamiseks või mitte (näiteks mõõtu lõigatud, puuritud, painutatud, rihvitud, keermestatud); valmistatud alumiiniumist (sulamist või mitte), mis sisaldab kuni 99,3% alumiiniumi“, mida tavaliselt nimetatakse „pressitud alumiiniumiks“ (vt ajutise määruse põhjendused 38 ja 40, mida kinnitab vaidlustatud määruse põhjendus 94, arvestades selle määruse põhjendustes 90–93 esitatud täiendavat teavet). Komisjon rõhutas, et vaatlusalust toodet tuleb käsitleda ühe tootena (vaidlustatud määruse põhjendused 56 ja 197).

63 Komisjon põhjendas seda valikut vaidlustatud määruse põhjenduses 56, selgitades, et vaatlusaluse toote määratluses sisalduvatel toodetel on samad füüsikalised, tehnilised ja keemilised põhiomadused nagu viimati nimetatud tootel.

64 Seoses vaatlusaluse toote määratlemiseks kasutatud meetodiga tuleb märkida, et komisjon täpsustas vaidlustatud määruse põhjendustes 56 ja 69, et kuigi teatavat pressitud alumiiniumi võib kasutada üksnes konkreetses rakenduses, tuleneb see asjaolust, et need tooted olid erilahendused ning toodetud nimelt nende ettenähtud kasutusteks. Komisjon võttis arvesse asjaolu, et kaubandusliku tava kohaselt on hakatud tegema arvukalt eristusi, sealhulgas kõva- ja pehmesulamite, keskmiste ja suurte profiilide, standardsete ja eriprofiilide ning erirakendustes kasutatavate pressitud alumiiniumist toodete vahel. Siiski, kuigi paljud tootjad tegutsevad neist kategooriatest mitmes, toodavad nad vastavalt oma masinate tehnilistele omadustele ning vastavalt erinevate klientide nõudmistele. Mis puudutab täpsemalt sulameid, siis järeldas komisjon pärast uurimist, et olemas on mitu alumiiniumisulamit ning et teatavaks rakenduseks võivad sobida erinevad sulamid. Komisjon võttis arvesse erinevate poolte esitatud argumenti, et turgu tuleb eristada eespool nimetatud kriteeriumide alusel. Kuna aga erinevate toodete vahel ei

ole selget eraldusjoont või eristavat kriteeriumi, mis põhjendaks segmenteerivat analüüsi, järeldas komisjon, et dumpingut ja kahju tuleks hinnata liidu tootmisharu kui terviku kohta, analüüsides kõiki pressitud alumiiniumist tooteid ja tagades vaatlusaluste toodete nõuetekohase võrreldavuse.

65 Vaidlustatud määruse põhjenduses 61 meenutas komisjon, et ta ei vaidlusta paljude, sealhulgas raudteesektoris kasutatavate pressitud alumiiniumist toodete keerukust ega asjaolu, et erinevatel tooteliikidel võivad olla erinevad eriomadused, kasutused või tootmisprotsess; et nende puhul võivad kehtida erinevad tootestandardid või et kõik seda tüüpi tooted ei pruugi olla universaalselt asendatavad. Liigiga seotud erijoonte kohta esitatud teave ei lükanud ümber asjaolu, et vaadeldavatel liikidel on ühesugused füüsikalised, keemilised ja tehnilised põhiomadused, olenemata sellest, millises sektoris neid kasutatakse. Lisaks märkis komisjon vaidlustatud määruse põhjenduses 197, et liidu tootmisharu tegutseb kõva- ja pehmesulamite, keskmiste ja suurte profiilide, standardsete ja eriprofiilide turul ning konkureerib Hiinast pärit dumpinguhinnaga impordiga kõigi nende tooteliikide puhul. Ta rõhutas samuti, et nii liidu kui ka Hiina tootjad said toota arvukalt tooteliike ning võisid soodsatel turutingimustel otsustada, et keskenduvad neist mõnele.

66 Komisjoni analüüsi hindamisel ilmneb, et ta võttis arvesse mitut asjakohast tegurit eespool punktis 57 viidatud kohtupraktika tähenduses, nagu toodete füüsikalised, tehnilised ja keemilised omadused, kasutus, asendatavus, klientide nõudlus ja tootmisprotsess.

67 Lisaks ei ole hagejad tõendanud – vastavalt reeglile, et tõendamiskoormis lasub hagejal, kes peab oma väite toetuseks esitama veenvad tõendid (vt 19. septembri 2019. aasta kohtuotsus Zhejiang Jndia Pipeline Industry *vs*. komisjon, T-228/17, EU:T:2019:619, punkt 127 ja seal viidatud kohtupraktika) –, et komisjon oli valesti hinnanud tegureid, mida tema luges asjasse puutuvaks, või milliseid muid, asjakohasemaid tegureid oleks tulnud arvesse võtta. Isegi kui asjaolu, et hagejate hinnad vastasid liidu tootjate hindadele või olid nendest kõrgemad, osutub tõeseks, ei oma see asjaolu nimetatud analüüsi seisukohast tähtsust.

68 Järelikult ei ole hagejad tõendanud, et komisjon tegi vaatlusaluse toote määratlemisel ilmse hindamisvea. Teise väite teine ja kolmas osa tuleb seega tagasi lükata.

b) Oluliste moonutuste olemasolu Hiina turul

69 Hagejad, keda toetab Airoldi, väidavad, et komisjon kohaldas nende toodetele tasakaalustavat tollimaksu, tuginedes ebamäärasele ja hüpoteetilisele analüüsile, mis põhineb komisjoni 20. detsembri 2017. aasta töödokumendil Hiina Rahvavabariigi majanduse oluliste moonutuste kohta seoses kaubanduse kaitsemeetmete uurimisega (SWD(2017) 483 (final)/2, edaspidi „aruanne oluliste moonutuste kohta Hiina turul“), ning jättis tähelepanuta hagejate esitatud tõendid. Eksportijatel peab aga olema võimalik olla ära kuulatud ja tõendada, et nende puhul ei esine moonutusi.

70 Airoldi väidab omalt poolt, et komisjoni kasutatud aruanne oluliste moonutuste kohta Hiina turul ei ole õiguspärane, sest see ei vasta alusmääruse artikli 2 lõike 6a punkti c nõuetele.

71 Komisjon väidab, et Airoldi väide, et aruanne oluliste moonutuste kohta Hiina turul ei ole õiguspärane, on vastuvõetamatu, kuna hagejad ei ole seda esitanud.

72 Sellega seoses tuleb meenutada, et normaalväärtuse kindlaksmääramine on üks olulisi etappe, mis peab võimaldama tuvastada võimaliku dumpingu olemasolu. Alusmääruse artikli 2 lõike 1 esimeses lõigus on sätestatud, et „[n]ormaalväärtuse aluseks võetakse tavaliselt ekspordiriigi sõltumatute klientide poolt tavapärases kaubandustegevuses makstud või makstavad hinnad“.

73 Samuti tuleb märkida, et normaalväärtuse kindlaksmääramisel tuleneb nii selle sätte sõnastusest kui ka ülesehitusest, et põhimõtteliselt tuleb normaalväärtuse arvutamisel arvesse võtta tavapärase kaubandustegevuse käigus tegelikult makstud või makstav hind (1. oktoobri 2014. aasta kohtuotsus nõukogu *vs.* Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, punkt 20). Nimelt võib alusmääruse artikli 2 lõike 6a punkti a kohaselt sellest põhimõttest kõrvale kalduda üksnes juhul, kui ekspordiriigis oluliste moonutuste tõttu ei ole asjakohane kasutada selle riigi hindu ega kulusid (vt selle kohta analoogia alusel 1. oktoobri 2014. aasta kohtuotsus nõukogu *vs.* Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, punkt 20).

74 Alusmääruse artikli 2 lõike 6a punktis b on mõiste „olulised moonutused“ määratletud kui „moonutused, mis esinevad siis, kui teatatud hinnad või kulud, sealhulgas tooraine- ja energiakulud, ei ole kujunenud vabaturujõudude abil, kuna neid mõjutab valitsuse oluline sekkumine“, ja see sisaldab näitlikku loetelu teguritest, mida võib selliste moonutuste esinemise analüüsimisel arvesse võtta.

75 Alusmääruse artikli 2 lõike 6a punktis c on sätestatud:

„Kui komisjon on täheldanud faktidel põhinevaid märke punktis b osutatud võimalike oluliste moonutuste kohta teatavas riigis või selle riigi teatavas sektoris ning kui see on käesoleva määruse tulemuslikuks kohaldamiseks vajalik, koostab komisjon ja teeb üldsusele kättesaadavaks aruande, milles kirjeldatakse punktis b osutatud turuolukorda selles riigis või sektoris, ning ajakohastab seda aruannet korrapäraselt. Kõnealused aruanded ja nende aluseks olevad tõendid lisatakse iga asjaomase riigi või sektoriga seotud uurimise toimikusse. Huvitatud pooltel on iga uurimise puhul, mille käigus kõnealuseid aruandeid ja nende aluseks olevaid tõendeid kasutatakse, laialdane võimalus neid aruandeid ja tõendeid tagasi lükata, täiendada või kasutada või nende kohta märkusi esitada. Oluliste moonutuste olemasolu hindamisel võtab komisjon arvesse kõiki uurimistoimikus olevaid asjakohaseid tõendeid.“

76 Mõiste „olulised moonutused“ ja normaalväärtuse arvutamise meetod, kui sellised moonutused esinevad ekspordiriigis, lisati alusmäärusesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2017. aasta määrusega (EL) 2017/2321, millega muudetakse alusmäärust ja määrust (EL) 2016/1037 kaitse kohta subsideeritud impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed (ELT 2017, L 338, lk 1; edaspidi „alusmäärust muutev määrus“).

77 Alusmääruse artikli 2 lõike 6a sätetest nähtub, et kui komisjon koostab aruande, milles kirjeldatakse ekspordiriigi turuolukorda, võtab ta oluliste moonutuste olemasolu analüüsimisel arvesse sama määruse artikli 2 lõike 6a punktis b nimetatud tegureid.

78 Sellega seoses tuleb märkida, et ulatuslik kaalutlusõigus, mis on liidu institutsioonidele kaubanduse kaitsemeetmete antud nende majanduslike ja poliitiliste olukordade keerulisuse tõttu, mida nad uurima peavad (vt 18. oktoobri 2018. aasta kohtuotsus Gul Ahmed Textile Mills *vs.* nõukogu, C-100/17 P, EU:C:2018:842, punkt 63 ja seal viidatud kohtupraktika), puudutab samuti alusmääruse artikli 2 lõike 6a punkti b tähenduses oluliste moonutuste esinemise tuvastamist ning otsust koostada selle määruse artikli 2 lõike 6a punktis c ette nähtud aruanne. Sama kehtib asjaomases riigis esineva faktilise, õigusliku ja poliitilise olukorra kohta, mida liidu institutsioonid peavad hindama otsustamaks, kas eksportija tegutseb turumajanduse tingimustes

ilma riigi märkimisväärse sekkumiseta (vt analoogia alusel 11. septembri 2014. aasta kohtuotsus Gold East Paper ja Gold Huasheng Paper *vs.* nõukogu, T-443/11, EU:T:2014:774, punkt 163 ja seal viidatud kohtupraktika).

79 Kuigi kaubanduse kaitsemeetmete, eelkõige dumpinguvastaste meetmete valdkonnas ei saa liidu kohus sekkuda liidu ametivõimude pädevusse jäetud hindamisse, on tal sellegipoolest kohustus kindlaks teha, kas asjaomased institutsioonid võtsid arvesse kõiki asjakohaseid asjaolusid ja hindasid toimikus olevaid tõendeid nõutud hoolsusega (vt analoogia alusel 11. septembri 2014. aasta kohtuotsus Gold East Paper ja Gold Huasheng Paper *vs.* nõukogu, T-443/11, EU:T:2014:774, punkt 164 ning seal viidatud kohtupraktika).

80 Vastavalt alusmääruse artikli 2 lõike 6a punktile c lisatakse uurimistoimikusse aruanne riigi turuolukorra kohta ja selle aluseks olevad tõendid. Oluliste moonutuste olemasolu analüüsimiseks võtab komisjon arvesse kõiki uurimistoimikusse lisatud asjakohaseid tõendeid, sealhulgas huvitatud isikute esitatud tõendeid. Alusmäärust muutva määruse põhjendust 7 silmas pidades tähendab see säte seda, et hinnates oluliste moonutuste esinemist kolmandas riigis, peab komisjon arvesse võtma kõiki toimikusse lisatud asjakohaseid tõendeid, mis on seotud olukorraga sellest riigist pärit eksportijate ja tootjate siseturul ning mille kohta on huvitatud pooltel olnud võimalus märkusi esitada. Kui alusmääruse artikli 2 lõike 6a punktis c osutatud ja toimikusse lisatud aruandest ilmneb, et asjaomases riigis esineb olulisi moonutusi siseturul, peab komisjon võimaldama nendel eksportijatel ja tootjatel need järeldused kahtluse alla seada ning ta saab selles küsimuses järelduse teha alles pärast seda, kui ta on nõuetekohaselt uurinud nende esitatud tõendeid, näitamaks et nende hinnad ja kulud siseturul ei ole moonutatud.

81 Seega võivad alusmääruse artikli 2 lõikega 6a kehtestatud süsteemis selles sättes ette nähtud aruande järeldused tekitada olenevalt olukorrast vastupidise tõendamiskoormise tootjale, kes soovib, et teda tunnustataks ettevõtjana, kelle hinnad siseturul ei ole moonutatud. Küll aga peab komisjon igal juhul hindama, kas tootja esitatud asjaolud on selleks piisavad, ja liidu kohus peab kontrollima, kas sellisel hindamisel ei ole tehtud ilmset hindamisviga (vt analoogia alusel 11. septembri 2014. aasta kohtuotsus Gold East Paper ja Gold Huasheng Paper *vs.* nõukogu, T-443/11, EU:T:2014:774, punkt 165 ning seal viidatud kohtupraktika).

82 Lisaks tuleneb hea halduse põhimõttest, mis on üks liidu õiguse üldpõhimõtetest, et eksportivatele tootjatele alusmääruse artikli 2 lõike 6a punkti c alusel pandav tõendamiskoormis ei tohi olla ebamõistlik (vt analoogia alusel 11. septembri 2014. aasta kohtuotsus Gold East Paper ja Gold Huasheng Paper *vs.* nõukogu, T-443/11, EU:T:2014:774, punkt 166 ning seal viidatud kohtupraktika).

83 Neid kaalutlusi arvestades tuleb hinnata hagejate ja Airoldi argumente, mis puudutavad komisjoni analüüsi oluliste moonutuste esinemise kohta Hiina turul.

84 Esimesena tuleb hinnata Airoldi argumente, mis puudutavad seda, et kuna aruanne oluliste moonutuste kohta Hiina turul on esitatud lihtsalt komisjoni talituste töödokumendi kujul, siis ei vasta see alusmääruse artikli 2 lõike 6a punkti c nõuetele.

85 Komisjon väidab, et need Airoldi argumendid on vastuvõetamatud, kuna need väljuvad hagejate väidete ja nõuetega määratletud raamidest.

86 Sellega seoses tuleb meenutada, et kodukorra artikli 142 lõige 1 sätestab, et menetlusse astumise avalduse nõuded piirduvad ühe poole nõuete täieliku või osalise toetamisega.

87 Kohtupraktika kohaselt ei või menetlusosaline, kellel on lubatud menetlusse astuda, poolte nõuete ja väidetega piiritletud hagi eset muuta. Sellest tulenevalt on vastuvõetavad ainult need menetlusse astuja argumendid, mis paigutuvad nõuete ja väidetega kindlaks määratud raamistikku (7. oktoobri 2014. aasta kohtuotsus Saksamaa *vs.* nõukogu, C-399/12, EU:C:2014:2258, punkt 27). Kuigi vastavalt kodukorra artikli 145 lõike 2 punktile b peavad menetlusse astuja seisukohad sisaldama menetlusse astuja väiteid ja argumente, ei tähenda see siiski, et menetlusse astuja võib esitada uusi väiteid, mis erinevad hageja esitatud väidetest. Nimelt jääb see säte menetlusse astumise menetlusega seotud piiridesse ja seda tuleb tõlgendada kodukorra artikli 142 alusel, mille kohaselt võib menetlusse astumise esemeks olla üksnes ühe poole nõuete täielik või osaline toetamine, menetlusse astumine on põhivaidluse suhtes aktsessoorne ja menetlusse astuja peab nõustuma menetlusega selles staadiumis, milles see on hetkel, kui ta menetlusse astub (10. novembri 2016. aasta kohtuotsus DTS Distribuidora de Televisión Digital *vs.* komisjon, C-449/14 P, EU:C:2016:848, punkt 121).

88 Lisaks väitis hagejaks olev liikmesriik kohtuasjas, milles tehti 13. märtsi 2019. aasta kohtuotsus Poola *vs.* parlament ja nõukogu (C-128/17, EU:C:2019:194), mille ese oli direktiivi tühistamine, et temalt oli võetud vajalik teave, et osaleda tõhusalt menetluses, mille tulemusel võeti vaidlustatud direktiiv vastu. Üks menetlusse astunud liikmesriik väitis omalt poolt, et seadusandlik menetlus ei toimunud Euroopa Liidu Nõukogu kodukorrale vastavalt, kuna teatav teave ja dokumendid esitati hilinemisega. Euroopa Kohus leidis, et menetlusse astunud liikmesriigi argumendid ei paigutunud selle kohtuasja poole nõuete ja väidetega määratletud raamidesse, kelle toetuseks ta menetlusse astus, ning on seega vastuvõetamatud (13. märtsi 2019. aasta kohtuotsus Poola *vs.* parlament ja nõukogu, C-128/17, EU:C:2019:194, punktid 78–80).

89 Seega peab Üldkohus Airoldi esitatud argumentide vastuvõetavuse üle otsustamiseks hindama, kas need paigutuvad raamistikku, mille määratlesid nende hagejate nõuded ja väited, kelle toetuseks ta menetlusse astus.

90 Käesolevas asjas seab Airoldi oma argumentidega, mille vastuvõetavuse komisjon vaidlustab, kahtluse alla selle, et aruanne oluliste moonutuste kohta Hiina turul on kooskõlas alusmääruse artikli 2 lõike 6a punktiga c. Esiteks väidab Airoldi, et aruanne oluliste moonutuste kohta Hiina turul on üksnes komisjoni kaubanduse peadirektoraadi talituste töödokument, mille suhtes ei näi olevat läbi viidud mingit heakskiitmise menetlust volinike kolleegiumis. Tegemist on komisjoni kaubanduse peadirektoraadi talituste asutusesisese haldusaktiga, mida komisjoni teised talitused ei ole läbi vaadanud. Teiseks ei „avaldatud“ seda aruannet vastavalt alusmääruse artikli 2 lõike 6a punkti c nõuetele, kuna see avaldati komisjoni kaubanduse peadirektoraadi veebilehel ainult inglise keeles. Kolmandaks ei ole seda ka ajakohastatud ja viidatud andmed pärinevad 2017. aastast.

91 Kohtuistungil täpsustas Airoldi, et nende argumentidega vaidlustab ta selle menetluse õiguspärasuse, mida kasutati, et koostada aruannet oluliste moonutuste kohta Hiina turul. Ta väitis, et nimetatud aruanne on üldkohaldatav akt, mille koostamises on tehtud rikkumine, ning et tema argumente tuleb tõlgendada nii, et need on esitatud ELTL artikli 277 tähenduses õigusvastasuse väite põhjendamiseks.

92 Nende argumentidega esitab Airoldi tegelikult uue väite, et põhjendada kriitikat vaidlustatud määruses esitatud normaalväärtuse arvutamise kohta. On tõsi, et hagejad seavad esimese väite esimeses osas ja teise väite neljandas osas kahtluse alla komisjoni järeldused, mis põhinevad aruandel oluliste moonutuste kohta Hiina turul seoses oluliste moonutustega, ning nad väidavad teise väite seitsmendas osas ka seda, et komisjon määras normaalväärtuse selle aruande alusel

valesti. Nad ei esita siiski ühtegi väidet selle kohta, et nende poolt korduvalt viidatud aruanne oluliste moonutuste kohta Hiina turul oleks õigusvastane. Täpsemalt seavad nad hagiavalduse punktis 115 kahtluse alla üksnes selle, et nimetatud aruandes puudub põhjalik analüüs nende endi kohaldatud tingimuste kohta.

93 Kohtuistungil täpsustasid hagejad, et nende arvates ei ole sellel aruandel oluliste moonutuste kohta Hiina turul mingeid õiguslikke tagajärgi. Nad kinnitasid, et nad ei vaidlusta nimetatud aruande õiguspärasust.

94 Sellest järeldub, et Airoldi argumendid puudutavad vaidlustatud määruse ühte aspekti, mida hagejad ei ole vaidlustanud, nimelt selle menetluse õiguspärasust, mille alusel koostati aruanne oluliste moonutuste kohta Hiina turul, mis oli aluseks vaidlustatud määrusele. Hagejate argumendid, mis puudutavad üksnes selle aruande kasutamist, põhinevad aga eeldusel, et aruanne on kehtiv. Sellest tuleneb, et Airoldi esitatud väide ei paigutu hagejate nõuete ja väidetega määratletud raamistikku.

95 Lisaks, vastupidi sellele, mida väitis Airoldi kohtuistungil, ei saa Üldkohus sellist õigusvastasuse väidet, nagu on esitatud käesolevas asjas, omal algatusel analüüsida, kuna see ei ole avalikul huvil põhinev väide.

96 Järelikult on Airoldi käesolev väide ja seda toetavad argumendid vastuvõetamatud ning need tuleb sellisena tagasi lükata.

97 Teisena tuleb hinnata hagejate argumente, et komisjon kehtestas neile dumpinguvastase tollimaksu Hiina majanduse ebasoodsa üldhinnangu tõttu ning ebamäärase ja hüpoteetilise analüüsi alusel, mis põhines aruandel oluliste moonutuste kohta Hiina turul. Nende sõnul põhineb menetlus ebamäärastel ja potentsiaalsetel asjaoludel ning neid puudutav uurimine ei põhinenud faktilistel asjaoludel, vaid stereotüüpidel.

98 Sellega seoses tuleb meenutada, et nagu on märgitud eespool punktides 78 ja 80, on komisjonil esiteks ulatuslik kaalutlusõigus, kui ta teeb kindlaks oluliste moonutuste olemasolu alusmääruse artikli 2 lõike 6a punkti b tähenduses, ja teiseks peab ta arvesse võtma kõiki asjakohaseid tõendeid, mis puudutavad kõnealuse riigi eksportijate ja tootjate siseturu olukorda, ning võimaldama eksportijatel ja tootjatel tõendada, et nende hinnad ja kulud siseturul ei ole moonutatud.

99 Käesolevas asjas märkis komisjon vaidlustatud määruse põhjenduses 139, et ta tuvastas oluliste moonutuste esinemise vaatlusaluste toodete sektoris, mistõttu oli alusmääruse artikli 2 lõike 6a kohaldamine asjakohane. Sellega seoses viitas ta ajutise määruse punktis 3.2.1 analüüsile oluliste moonutuste olemasolu kohta Hiina alumiiniumisektoris, mis hõlmab vaatlusalust toodet.

100 Täpsemalt analüüsis komisjon ajutises määruses punkthaaval erinevaid tegureid, mida tuleb eelkõige arvesse võtta alusmääruse artikli 2 lõike 6a punkti b kohaselt, nimelt sellise turu olemasolu, mida teenindavad olulisel määral ettevõtjad, kes on ekspordiriigi ametiasutuste omanduses, kontrolli või poliitilise järelevalve või juhtimise all (ajutise määruse põhjendused 98–104); asjaolu, et riik on esindatud ettevõtetes viisil, mis võimaldab tal mõjutada hindu või kulusid (ajutise määruse põhjendused 105–112); asjaolu, et avalik poliitika või meetmed tagavad omamaiste tarnijate sooduskohtlemise või mõjutavad vabaturujõude muul viisil (ajutise määruse põhjendused 113–135); asjaolu, et pankroti-, äriühingu- või asjaõigus puudub, seda kohaldatakse diskrimineerivalt või selle täitmise tagamine on ebapiisav (ajutise määruse

põhjendused 136–140); palgakulude moonutuste olemasolu (ajutise määruse põhjendused 141 ja 142) ning asjaolu, et rahastamisele saab juurdepääsu asutuste kaudu, kes viivad ellu avaliku poliitika eesmärke või kes muul viisil ei tegutse riigist sõltumatult (ajutise määruse põhjendused 143–153). Seda arvesse võttes ja kuna Hiina valitsus ei teinud koostööd, järeldas komisjon, et kõnealusel juhul ei ole sobiv kasutada normaalväärtuse kindlaksmääramiseks omamaiseid hindu ja kulusid (ajutise määruse põhjendus 157).

101 Oma analüüsis võttis komisjon arvesse toimikusse lisatud aruannet oluliste moonutuste kohta Hiina turul (ajutise määruse põhjendus 73) ning European Aluminiumi kaebuses sisalduvaid uuringuid ja aruandeid (ajutise määruse põhjendus 74), nimelt aruannet Hiina ülemäärase tootmisvõimsuse kohta, mille avaldas Hiinas asuv Euroopa Liidu Kaubanduskoda, Majanduskoostöö ja Arengu Organisatsiooni (OECD) dokumenti „Measuring distortions in international markets – the aluminium value chain“ (Moonutuste mõõtmine rahvusvahelistel turgudel – alumiiniumi väärtusahel) (OECD Trade Policy Papers, nr 218, Pariis) ja komisjoni 4. juuni 2019. aasta rakendusmäärust (EL) 2019/915, millega kehtestatakse pärast alusmääruse artikli 11 lõike 2 kohast aegumise läbivaatamist Hiina Rahvavabariigist pärit teatavate alumiiniumfooliumi rullide impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks (ELT 2019, L 146, lk 63). Ajutise määruse mitmest põhjendusest ja joonealusest märkusest nähtub, et komisjon võttis arvesse ka erinevaid kättesaadavaid fakte, mis pärinesid uudisteagentuuridelt, Hiina dokumentidest ja veebisaitidelt ning Rahvusvahelise Valuutafondi (IMF) töödokumendist „Hiina äriühingute võlaprobleemi lahendamine“ (WP/16/203) (ajutise määruse põhjendused 91–156).

102 Hiina valitsus ei esitanud märkusi ega tõendeid, mis lükkaksid ümber menetluse algatamise etapis toimikus olevad tõendid, ning komisjon teavitas Hiina valitsust oma kavatsusest kasutada alusmääruse artiklit 18, mis võimaldab teha järeldusi kättesaadavate faktide põhjal (ajutise määruse põhjendused 66 ja 76).

103 Hagejad esitasid selle kohta märkused enne ajutise määruse vastuvõtmist (ajutise määruse põhjendus 77) ning märkused ajutise määruse kohta (vaidlustatud määruse põhjendused 95 ja 96).

104 Hiina turu erinevate aspektide analüüsist, läbivaadatud olemasolevate andmeallikate mitmekesisusest, mis ei piirdu aruandega oluliste moonutuste kohta Hiina turul, ning nende allikate põhjal tehtud järeldustest nähtub, et komisjon ei piirdunud kaugeltki ebamäärase ja oletusliku analüüsiga, nagu väidavad hagejad, vaid rajas oma järeldused Hiina turul oluliste moonutuste olemasolu kohta asjakohaste kättesaadavate faktide objektiivsele analüüsile, analüüsis hoolikalt ja erapooletult kõiki konkreetse juhtumi olulisi asjaolusid ega ületanud ulatuslikku kaalutlusõigust, mis selle valdkonna kohtupraktika kohaselt talle on antud (vt punkt 77 eespool).

105 Kolmandana väidavad hagejad, et oluliste moonutuste olemasolu Hiina turul ei saa pidada automaatselt tõendatuks kõigi asjaomaste eksportijate puhul. Huvitatud isikutel on nende sõnul õigus olla ära kuulatud, et tõendada, et nende suhtes moonutusi ei olnud. Komisjon jättis väidetavalt tähelepanuta tõendid, mille nad olid esitanud.

106 Esiteks ei võtnud komisjon arvesse asjaolu, et nende hinnad Euroopa turul on joondunud Euroopa tootjate hindadega, et Euroopa pressitud alumiiniumist toodete keskmise hinna arvutamise meetod on ilmselgelt ekslik ja et muudeti asjaomaseid turuosasid Euroopas.

107 Siiski, nagu komisjon õigesti rõhutas ja nagu hagejad kohtuistungil möönsid, ei ole nende poolt Euroopa turul kohaldatavad hinnad asjakohased normaalväärtuse arvutamisel, mis põhineb ekspordiriigi hindadel (alusmääruse artikli 2 lõige 1) või vastavatel tootmis- või müügikuludel asjakohases võrdlusriigis (alusmääruse artikli 2 lõike 6a punkt a). Hagejate poolt Euroopa turul kohaldatavad hinnad ei ole asjakohased ka selleks, et teha kindlaks oluliste moonutuste olemasolu alusmääruse artikli 2 lõike 6a tähenduses, mille puhul on käesoleval juhul asjakohane kriteerium see, kas olulised moonutused Hiina turul mõjutavad pressitud alumiiniumi sektorit.

108 Need argumendid tuleb seega tagasi lükata.

109 Teiseks väidavad hagejad, et nad on tõendanud, et nad ei saanud kasu uurimisperioodil saadud rahastamise eelistingimustest ega sooduspoliitikast, ning esitavad andmed rahastamise intressimäära kohta sellel perioodil. Komisjon ei võtnud neid asjaolusid vaidlustatud määruse põhjenduses 103 arvesse.

110 Siiski nähtub vaidlustatud määruse põhjendusest 103, et komisjon võttis arvesse riigi omandis olevate pankade antud laenude olemasolu, mitte aga nende laenude intressimäära. Kuigi intressimäär on oluline muutuja, on see siiski vaid üks teguritest, mida tuleb arvesse võtta soodsa rahastamise olemasolu kindlakstegemisel. Määrava tähtsusega võivad olla ka muud kaalutlused, nagu rahastamisele juurdepääsu tingimused, rahastatud üksuste maksevõime tingimused ning töötlemise ja maksmise tähtajad. Hagejate argumendid, mis piirduvad nende rahastamisele kohaldatavate intressimääradega, ei ole seega komisjoni arutluskäigu ümberlükkamiseks piisavad.

111 Kolmandaks väidavad hagejad, et komisjon ei andnud neile võimalust tõendada, et nende hindu ei moonutatud.

112 Sellega seoses piisab, kui tõdeda, et nagu nähtub eespool punktidest 10 ja 13, oli hagejatel võimalus esitada oma märkused oluliste moonutuste kohta Hiina turul nii enne ajutise määruse vastuvõtmist kui ka enne vaidlustatud määruse vastuvõtmist. Lisaks ilmneb nende määruste lugemisel, et üks osa nendest jagudest, mis käsitleb Hiina turul oluliste moonutuste olemasolu analüüsi, keskendub hagejate argumentidele antud vastustele.

113 Seega on hagejatele tagatud võimalus tõhusalt väljendada oma seisukohti väidetavate asjaolude tõelevastavuse ja asjakohasuse kohta ning tõendite kohta, millele komisjon viitab, et põhjendada oma järeldust oluliste moonutuste kohta Hiina turul. Pealegi ei esita hagejad ühtegi tõendit, millele nad ei oleks saanud tugineda või mida neil ei olnud võimalust komisjonile esitada (vt selle kohta 12. detsembri 2014. aasta kohtuotsus Crown Equipment (Suzhou) ja Crown Gabelstapler *vs.* nõukogu, T-643/11, EU:T:2014:1076, punkt 42).

114 Lisaks ei esita hagejad üksikasjalikumalt muid väidetavaid tõendeid kui need, mida analüüsiti eespool punktides 106–110 ja mida komisjon arvesse ei võtnud. Seega ei ole see argument piisavalt täpne, et võimaldada kostjal end kaitsta ja Üldkohtul hagi lahendada, ning tuleb vastuvõetamatuse tõttu tagasi lükata (vt selle kohta 19. septembri 2019. aasta kohtuotsus Zhejiang Jndia Pipeline Industry *vs.* komisjon, T-228/17, EU:T:2019:619, punktid 166 ja 167 ning seal viidatud kohtupraktika).

115 Neljandaks lisasid hagejad kohtuistungil, et nendega ei konsulteeritud, kui koostati aruannet oluliste moonutuste kohta Hiina turul, mis tähendab, et selle kasutamisega nende juhtumis rikuti nende kaitseõigusi.

116 Sellega seoses tuleb meenutada, et kodukorra artikli 84 lõike 1 kohaselt on menetluse käigus uute väidete esitamine keelatud, välja arvatud juhul, kui need tuginevad faktilistele ja õiguslikele asjaoludele, mis on tulnud ilmsiks menetluse käigus või millega otseselt või kaudselt täiendatakse hagimenetluse algatusdokumendi väidet ja millel on varem esitatud väitega otsene seos (vt 7. novembri 2019. aasta kohtuotsus Intas Pharmaceuticals *vs*. EUIPO – Laboratorios Indas (INTAS), T-380/18, EU:T:2019:782, punkt 26 (ei avaldata) ja seal viidatud kohtupraktika). Kohtupraktika kohaselt on kodukorra artikli 84 lõige 1 kohaldatav ka etteheidetele või argumentidele. Hagimenetluse algatusdokumendis esitatud väite pealkirja üldisuse varjus ei või hilisemas menetlusstaadiumis esitada spetsiifilisi argumente, millel ei ole hagiavalduses esitatud argumentidega piisavalt tihedat seost (vt 14. juuli 2021. aasta kohtuotsus AQ *vs*. eu-LISA, T-164/19, ei avaldata, EU:T:2021:456, punkt 59 ja seal viidatud kohtupraktika).

117 Käesolevas asjas tuleb tõdeda, et hagiavaldusest ei nähtu kuidagi, et selles oleks viidatud kaitseõiguste rikkumisele, nagu on kirjeldatud eespool punktis 115. Lisaks, nagu on märgitud eespool punktides 92–94, ei seadnud hagejad oma menetlusdokumentides kahtluse alla seda, et menetlus, mille kohaselt koostati aruanne oluliste moonutuste kohta Hiina turul, oli õiguspärane.

118 Igal juhul ei näe alusmäärus esiteks ette seda, et nimetatud määruse artikli 2 lõike 6a punktis c sätestatud aruandest puudutatud kolmanda riigi eksportivate tootjatega konsulteeritakse selle aruande koostamiseks, mis on üldkohaldatav dokument ja mida võib kohaldada mitmele juhtumile. Teiseks on hagejate õigusi täielikult järgitud, kui kohaldati aruannet oluliste moonutuste kohta Hiina turul, nagu nähtub eespool punktidest 103 ja 105.

119 Järelikult tuleb hagejate poolt kohtuistungil esitatud argument, mida tuleb pidada uueks ja seega vastuvõetamatuks, igal juhul põhjendamatuse tõttu tagasi lükata.

120 Järelikult tuleb need hagejate argumendid ja nendega koos teise väite neljas osa tervikuna tagasi lükata.

c) Türgi valimine võrdlusriigiks

121 Esimesena väidavad hagejad viiendas ja kuuendas osas, et komisjon järeldas ekslikult, et Hiina turul esines olulisi moonutusi, mis neid igal juhul ei puuduta. Järelikult kasutas komisjon hagejate sõnul normaalväärtuse arvutamiseks ekslikult võrdlusriiki. Lisaks ei toimunud võistlevat arutelu võrdlusriigi valiku üle.

122 Sellega seoses tuleb tõdeda, et hagejate argumendid, mis puudutavad komisjoni järeldust oluliste moonutuste kohta Hiina turul, lükati tagasi selle väite kolmanda osa ja teise väite neljanda osa analüüsimisel. Lisaks, nagu ta väidab, avaldas komisjon 16. märtsil 2020 esimese toimikusse lisatud teate normaalväärtuse kindlaksmääramiseks kasutatud allikate kohta, milles ta tegi moonutamata hindade või võrdlusaluste valimise kriteeriumidele tuginedes võimalike võrdlusriikidena kindlaks mitu riiki. Komisjon kogus selle esimese teate kohta märkusi ja avaldas 25. juunil 2020 teise teate, milles ta vastas märkustele ja teavitas huvitatud isikuid, et ta kavatseb kasutada võrdlusriigina Türgit.

123 Kuna hagejad ei esita selle kohta käesoleva väiteosa raames lisaargumente, tuleb need väited tagasi lükata.

124 Teisena väidavad hagejad, et Türgi kasutamine võrdlusriigina on ekslik.

125 Sellega seoses tuleb meenutada, et kui vastavalt alusmääruse artikli 2 lõike 6a punktile a ei ole ekspordiriigis esinevate oluliste moonutuste esinemise tõttu asjakohane kasutada selle riigi hindu ega kulusid, arvutatakse normaalväärtus üksnes moonutamata hindu või võrdlusaluseid kajastavate tootmis- ja müügikulude põhjal. Selleks võib komisjon teabeallikana kasutada eelkõige vastavaid tootmis- ja müügikulusid sobivas võrdlusriigis, mille majandusarengu tase on sarnane ekspordiriigi omaga.

126 See säte lisati alusmäärusesse määrusega, millega muudeti alusmäärust, mis asendas ka sama määruse endise artikli 2 lõike 7 punkti a sätted, milles oli sätestatud, et „[s]obiv kolmas turumajanduslik riik valitakse põhjendatud viisil, võttes nõuetekohaselt arvesse valimise ajal kättesaadavaid usaldusväärseid andmeid“. Alusmääruse artikli 2 lõike 6a punkti a ja sama määruse endise artikli 2 lõike 7 punkti a sõnastusest nähtub, et neil on sama eesmärk, st määrata kindlaks normaalväärtuse arvutamise meetod, kui import toimub riikidest, mille omamaiseid hindu ja kulusid ei saa asjaomase riigi turutingimuste tõttu arvesse võtta. Nende kahe sätte sõnastus on siiski erinev, mis tähendab – nagu komisjon õigesti rõhutab –, et alusmääruse endise artikli 2 lõike 7 punkti a tõlgendavat kohtupraktikat saab alusmääruse artikli 2 lõike 6a punkti a tõlgendamisele üle kanda ainult osaliselt. Viimati nimetatud sättes on nimelt kehtestatud võrdlusriigi erinev määratlus, mis peab olema „sobiv“ ja „mille majanduse arengu tase on sarnane ekspordiriigi majanduse arengu tasemega“. Andmete kohta, mida tuleb arvesse võtta, on samas sättes täpsustatud, et tegemist on „asjakohaste“ andmetega, kui need on kättesaadavad. Samuti on lisatud paremusjärjestuse korraldus mitme sobiva võrdlusriigi vahel, täpsustades, et võrdlusriigi valimisel eelistatakse asjakohase „sotsiaal- ja keskkonnakaitse tasemega riike“.

127 Siiski tuleneb väljakujunenud kohtupraktikast, et liidu institutsioonidel on mitteturumajanduslike riikide puhul normaalväärtuse kindlaksmääramisel ulatuslik kaalutlusõigus (vt 19. septembri 2019. aasta kohtuotsus Zhejiang Jndia Pipeline Industry *vs.* komisjon, T-228/17, EU:T:2019:619, punkt 126 ja seal viidatud kohtupraktika) ning et sel otstarbel võrdlusriigi valimisel teostatakse ulatuslikku kaalutlusõigust, mis liidu institutsioonidel on ühise kaubanduspoliitika valdkonnas nende majanduslike, poliitiliste ja õiguslike olukordade keerulisuse tõttu, mida nad uurima peavad (vt 29. juuli 2019. aasta kohtuotsus Shanxi Taigang Stainless Steel *vs.* komisjon, C-436/18 P, EU:C:2019:643, punkt 30 ja seal viidatud kohtupraktika). See kohtupraktika on kohaldatav ka alusmääruse artikli 2 lõike 6a punktile a, mis piirab siiski komisjoni kaalutlusruumi selles osas, et valitud riigi majanduse arengu tase on sarnane ekspordiriigi majanduse arengu tasemega.

128 Kohtupraktikas on sedastatud ka, et tuleb kontrollida, kas komisjon on arvestanud peamisi asjaolusid, et tõendada valitud riigi sobivust, ja kas toimikumaterjale on uuritud nõutud hoolsusega, et saaks järeldada, et asjasse puutuva toote normaalväärtus määrati kindlaks sobivalt ja mõistlikult (vt 10. septembri 2015. aasta kohtuotsus Fliesen-Zentrum Deutschland, C-687/13, EU:C:2015:573, punkt 51 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 23. aprilli 2018. aasta kohtuotsus Shanxi Taigang Stainless Steel *vs.* komisjon, T-675/15, ei avaldata, EU:T:2018:209, punkt 32 ja seal viidatud kohtupraktika; vt selle kohta ka 29. mai 1997. aasta kohtuotsus Rotexchemie, C-26/96, EU:C:1997:261, punktid 23 ja 24). Seda kohtupraktikat saab üle kanda olukordadele, kus oluliste moonutuste esinemine ekspordiriigis õigustab normaalväärtuse arvutamiseks sobivast võrdlusriigist pärit andmete kasutamist, mis eeldab ka keeruliste majanduslike ja poliitiliste olukordade analüüsimist.

129 Lisaks, nagu nähtub alusmääruse artikli 2 lõike 6a punktist a, peavad liidu kohtud veenduma, et komisjon ei jätnud kasutatud riigi sobivuse tuvastamisel arvesse võtmata olulisi asjaolusid. Selleks peavad nimetatud institutsioonid teisi võimalusi arvesse võttes leidma kolmanda riigi, mille

majanduse arengu tase on sarnane ekspordiriigi omaga. Kui hõlpsasti kättesaadavate andmete põhjal on võimalik valida rohkem kui üks riik, viib komisjon läbi nende riikide võrdleva analüüsi ja eelistab riike, kus on tagatud asjakohane sotsiaal- ja keskkonnakaitse.

130 Siinses asjas avaldas komisjon 16. märtsil 2020 esimese toimikusse lisatud teate normaalväärtuse kindlaksmääramiseks kasutatud allikate kohta, milles ta tegi moonutamata hindade või võrdlusaluste valimise kriteeriumidele tuginedes võimalike võrdlusriikidena kindlaks järgmised riigid: Brasiilia, Colombia, Ecuador, Iraani Islamivabariik, Kasahstan, Malaisia, Mauritius, Mehhiko, Montenegro, Serbia, Sri Lanka, Tai, Türgi ja Venemaa (ajutise määruse põhjendused 35 ja 161). Pärast saadud märkusi teatas komisjon 25. juuni 2020. aasta teates huvitatud isikutele, et ta kavatseb võrdlusriigina kasutada Türgit (ajutise määruse põhjendused 37 ja 164). Võrdlusriigi valimise kriteeriumid olid esiteks Hiinaga sarnane majanduse arengutase, teiseks uurimisaluse toote tootmine selles riigis ja kolmandaks asjaomaste avalike andmete kättesaadavus selles riigis (ajutise määruse põhjendus 159). Komisjon tuletas meelde, et vajaduse korral eelistatakse asjakohase sotsiaal- ja keskkonnakaitse tasemega riike (ajutise määruse põhjendus 159). Pärast seda, kui komisjon oli uurinud huvitatud isikute märkusi pärast lõplike järelduste avalikustamist, kinnitas ta vaidlustatud määruse põhjenduses 152 Türgi valimist võrdlusriigiks.

131 Selles kontekstis, arvestades et ilmse hindamisvea tõendamise koormis lasub hagejal, kes peab esitama määravad tõendid oma väite kinnitamiseks (vt 19. septembri 2019. aasta kohtuotsus Zhejiang Jndia Pipeline Industry *vs*. komisjon, T-228/17, EU:T:2019:619, punkt 127 ja seal viidatud kohtupraktika), tuleb analüüsida, kas hagejad on esitanud tõendeid, mis kinnitavad, et komisjon tegi ilmse hindamisvea, valides võrdlusriigiks Türgi.

132 Hagejad väidavad, et komisjon nõustus European Aluminiumiga, kui ta valis võrdlusriigiks Türgi. Nad väidavad, et see valik ei võta arvesse Hiina ja Türgi elanike arvu ega sisenõudlust, mis mastaabisäästu põhimõtte tõttu tähendab, et tootmise kasv toob kaasa püsikulude vähenemise. Hagejate sõnul ei järgi see valik kohtupraktikas kehtestatud kriteeriume, mille kohaselt peavad liidu institutsioonid, võttes arvesse võimalikke alternatiive, üritama leida kolmanda riigi, milles samasuguse toote hind kujuneb ekspordiriigiga võimalikult sarnastes tingimustes, tingimusel et tegu on turumajandusriigiga (10. septembri 2015. aasta kohtuotsus Fliesen-Zentrum Deutschland, C-687/13, EU:C:2015:573, punkt 49).

133 Sellega seoses tuleb märkida, et hagejate viidatud kohtupraktika puudutab „kolmanda turumajandusliku riigi“ valikut alusmääruse endise artikli 2 lõike 7 punkti a alusel. Seega ei saa kõiki 10. septembri 2015. aasta kohtuotsuses Fliesen-Zentrum Deutschland (C-687/13, EU:C:2015:573) esitatud parameetreid sellisena automaatselt üle kanda alusmääruse artikli 2 lõike 6a punktile a. Täpsemalt nõuab viimati nimetatud säte, et sobiva võrdlusriigi „majanduse arengu tase on sarnane ekspordiriigi majanduse arengu tasemega“, mitte aga, et see riik oleks turumajanduslik riik, ning selles nähakse ette täiendav parameeter sotsiaal- ja keskkonnakaitse asjakohase taseme kohaldamise kohta. Sellest järeldub, et nüüdsest täidetav kriteerium on ekspordiriigiga sarnane majanduse arengu tase. Järgides seda kriteeriumi, jääb alusmääruse endise artikli 2 lõike 7 punkti a käsitlev kohtupraktika keskses osas kohaldatavaks, nimelt osas, et komisjon peab tuginema kolmandale riigile, milles sarnast toodet valmistatakse võimalikult võrreldavates tingimustes kui ekspordiriigis, kooskõlas komisjonil lasuva hoolsuskohustusega, mis tuleneb eespool punktis 127 viidatud kohtupraktikast.

134 Komisjon tugines Türgi võrdlusriigiks valimisel eespool punktis 130 esitatud kriteeriumidele. Neist kriteeriumidest esimene on Hiinaga sarnane majandusarengu tase. Komisjon selgitas ajutise määruse põhjenduses 159, et ta kasutas riike, mille kogurahvatulu sarnaneb Hiina omaga, tuginedes Maailmapanga andmebaasile. Ta täpsustas vaidlustatud määruse põhjenduses 151, et Maailmapanga liigituse järgi on Türgi samal arengutasemel kui Hiina (suurema keskmise sissetulekuga). Ta võttis arvesse ka asjaolu, et uurimise käigus selgus, et Türgis toodeti pressitud alumiiniumist tooteid, mis koosnesid kahte liiki sulamist: pehmesulamist ja kõvasulamist.

135 Hagejad ei vaidle vastu asjaolule, et Türgi arengutase on sarnane Hiina omaga. Nende argumendid, mis põhinevad mastaabisäästu argumendil ja mille kohaselt Hiina elanikkond on Türgi omast suurem ja et sisenõudlus on erinev, ei lükka komisjoni järeldusi ümber. Ühelt poolt ei tulene alusmäärusest kuidagi, et komisjon peab võrdlusriigi valimisel arvesse võtma riigi elanikkonda. Teiselt poolt, kuna Hiina on riik, kus on maailma suurim elanikkond, oleks ebamõistlik nõuda komisjonilt, et ta kasutaks võrdlusriigina võrdväärse elanikkonnaga riiki. Samal põhjusel ei saa nõustuda ka hagejate argumendiga sisenõudluse ja mastaabisäästu kohta.

136 Järelikult ei ole hagejad tõendanud, et komisjon tegi ilmse hindamisvea, valides võrdlusriigiks Türgi.

137 Kolmandana väidavad hagejad, et võrdlusriigi valikut ei ole põhjendatud. Nende sõnul ei täpsustanud komisjon, miks ajutises määruses nimetatud Türgi tootjate hind võib olla võrdlusalus, ega selgitanud nende ettevõtjate hindade kujunemise protsessi. Lisaks ei põhjendanud komisjon vaidlustatud määruses Türgi kui võrdlusriigi võrreldavust ega võtnud arvesse nende märkusi valmistatud toodete liikide ja koguste erinevuse kohta.

138 Väljakujunenud kohtupraktikast tuleneb, et põhjenduste puudumine või puudulikkus kujutab endast menetlusnormide rikkumise väidet, mis säärasena erineb otsuse põhjenduste ebatäpsust puudutavast väitest, mida tuleb käsitleda selle otsuse põhjendatuse uurimisel (19. juuni 2009. aasta kohtuotsus Qualcomm *vs.* komisjon, T-48/04, EU:T:2009:212, punkt 175, ning 18. oktoobri 2016. aasta kohtuotsus Crown Equipment (Suzhou) ja Crown Gabelstapler *vs.* nõukogu, T-351/13, ei avaldata, EU:T:2016:616, punkt 110). ELTL artikli 296 teises lõigus nõutud põhjendustest peab selgelt ja üheselt selguma akti andnud institutsiooni arutluskäik, mis võimaldab huvitatud isikutel võetud meetme põhjuseid mõista ja pädeval kohtul kontrolli teostada (30. septembri 2003. aasta kohtuotsus Eurocoton jt *vs.* nõukogu, C-76/01 P, EU:C:2003:511, punkt 88, ning 12. detsembri 2014. aasta kohtuotsus Crown Equipment (Suzhou) ja Crown Gabelstapler *vs.* nõukogu, T-643/11, EU:T:2014:1076, punkt 129 (ei avaldata)).

139 Seevastu ei ole institutsioonid ajutise või lõpliku määruse põhistuses kohustatud vastama kõigile faktilistele ja õiguslikele küsimustele, mille huvitatud isikud on haldusmenetluses esitanud (vt 25. oktoobri 2011. aasta kohtuotsus Transnational Company „Kazchrome“ ja ENRC Marketing *vs.* nõukogu, T-192/08, EU:T:2011:619, punkt 256 ning seal viidatud kohtupraktika).

140 Selles kontekstis tuleb märkida, et komisjon esitas ajutise määruse põhjendustes 159–165 ja vaidlustatud määruse põhjendustes 142–152 selgelt ja ühemõtteliselt asjakohased kriteeriumid võrdlusriigi valimiseks ning põhjused, mis viisid Türgi valimiseni. Nimelt esitas komisjon kõigepealt kasutatud kriteeriumid (ajutise määruse põhjendus 159), tõi ära võimalike võrdlusriikide loetelu (ajutise määruse põhjendus 161), selgitas huvitatud isikutega konsulteerimise menetlust (ajutise määruse põhjendused 160–163 ning vaidlustatud määruse põhjendused 143 ja 144) ning põhjendas, miks teatavate huvitatud isikute märkusi ei saa arvesse võtta (ajutise määruse põhjendused 163 ja 164 ning vaidlustatud määruse põhjendused 145–151).

Komisjon selgitas niisiis, et Türgis toodetakse mõlemat liiki sulamist (nii pehme- kui ka kõvasulam) tehtud tooteid (ajutise määruse põhjendus 164), tolliliit ei saa muuta Türgit võrdlusriigina sobimatuks (vaidlustatud määruse põhjendus 147), Türgi on kõige sobivam võrdlusriik saadaolevate andmete põhjal, mis puudutasid keskkonna- ja sotsiaalstandardeid (vaidlustatud määruse põhjendus 148), ning Maailmapanga liigituse järgi on Türgi samal arengutasemel kui Hiina (vaidlustatud määruse põhjendus 151).

141 Lisaks soovitakse argumendiga, mille kohaselt komisjon jättis tähelepanuta hagejate märkused valmistatud toodete liigituste ja koguste erinevuse kohta, kahtluse alla seada vaidlustatud määruse sisulist põhjendatust. See lükati tagasi eespool punktides 51 ja 56–68.

142 Arvestades seda, et institutsioonid ei ole kohustatud vastama kõigile haldusmenetluses huvitatud isikute esitatud fakti- ja õigusväidetele, ei saa hagejad seega institutsioonidele ette heita põhjendamiskohustuse mis tahes rikkumist.

143 Järelikult tuleb need hagejate argumendid ja teise väite viies ja kuues osa tervikuna tagasi lükata.

[…]

2. Kolmas väide, et komisjon on teinud vigu, kui ta järeldas, et liidu tootmisharule on tekitatud kahju ja et esineb põhjuslik seos

153 Kolmanda väite raames esitavad hagejad sisuliselt neli väiteosa ja neid toetab Airoldi, kes esitab samuti kaks väiteosa.

154 Kõigepealt tuleb tähele panna, et alusmääruse artikli 3 lõikes 1 sisalduva määratluse kohaselt tähendab „kahju“ – kui seda ei ole määratletud teisiti – eelkõige liidu tootmisharule tekitatud olulist kahju või liidu tootmisharule olulise kahju tekitamise ohtu ning selle mõiste tõlgendamisega seoses on seal viidatud sama artikli sätetele.

155 Alusmääruse artikli 3 lõige 2 reguleerib kahju tuvastamist. Kahju tuvastamine põhineb otsesel tõendusmaterjalil ja selle raames uuritakse objektiivselt esiteks dumpinguhinnaga impordi mahtu ja mõju samasuguste toodete hindadele liidu turul ning teiseks kõnealuse impordi edaspidist mõju liidu tootmisharule.

156 Alusmääruse artikli 3 lõige 3 näeb ette, et dumpinguhinnaga impordi mahu osas „pööratakse tähelepanu sellele, kas dumpinguhinnaga import on absoluutnäitajate poolest või liidu tootmis- või tarbimisnäitajate suhtes oluliselt suurenenud“, et „[d]umpinguhinnaga impordi mõju suhtes hindadele pööratakse tähelepanu sellele, kas dumpinguhinnaga impordi mõjul on toimunud oluline hinna allalöömine võrreldes liidu tootmisharu samasuguse toote hinnaga või kas sellise impordi mõjul hinnad muidu oluliselt langevad või takistatakse olulisel määral hinnatõuse, mis muidu aset leiaksid“, ja et „[o]tsustamisel ei tarvitse saada määravaks üks või mitu loetletud tegureist“.

157 Alusmääruse artikli 3 lõikes 5 on ette nähtud, et uurides dumpinguhinnaga impordi mõju asjaomasele liidu tootmisharule, hinnatakse kõiki asjakohaseid tootmisharu seisundit mõjutavaid majandustegureid ja -näitajaid, ning alusmääruse artikli 3 lõikes 6 on täpsustatud, et liidu institutsioonid peavad liidu tootmisharu olukorda puudutavate kõigi asjakohaste tõendite alusel tuvastama sellele tootmisharule tekkinud kahju. Täpsemalt on selles artiklis sätestatud, et tuleb tõendada, et lõike 3 alusel näidatud mahu- ja/või hinnatasemed on lõike 5 kohaselt mõjutanud

liidu tootmisharu, ning et mõju ulatus võimaldab selle oluliseks liigitada (vt analoogia alusel 19. detsembri 2013. aasta kohtuotsus Transnational Company „Kazchrome“ ja ENRC Marketing *vs.* nõukogu, C-10/12 P, ei avaldata, EU:C:2013:865, punkt 49).

158 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt eeldab kahju kindlaksmääramine keeruliste majandusküsimuste hindamist. Seda tehes on liidu institutsioonidel ulatuslik kaalutlusruum (vt 7. mai 1991. aasta kohtuotsus Nakajima *vs.* nõukogu, C-69/89, EU:C:1991:186, punkt 86 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 11. septembri 2014. aasta kohtuotsus Gold East Paper ja Gold Huasheng Paper *vs.* nõukogu, T-444/11, EU:T:2014:773, punkt 226 ning seal viidatud kohtupraktika). Kohtulik kontroll seoses sellise hinnanguga peab seega piirduma sellega, et kontrollitakse kohaldatavatest õigusnormidest kinnipidamist, aluseks olevate asjaolude sisulist paikapidavust, ilmsete vigade puudumist nende faktiliste asjaolude hindamisel ja võimu kuritarvitamise puudumist. Sellega on eelkõige tegemist ühenduse tootmisharule kahju tekitavate tegurite kindlaksmääramisel dumpinguvastases uurimises (vt 20. jaanuari 2022. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punkt 36 ja seal viidatud kohtupraktika).

159 Lisaks peab hageja esitama tõendid, et Üldkohus saaks tuvastada, et nõukogu on teinud ilmse hindamisvea kohtupraktika tähenduses (vt selle kohta 11. septembri 2014. aasta kohtuotsus Gold East Paper ja Gold Huasheng Paper *vs.* nõukogu, T-444/11, EU:T:2014:773, punkt 228 ning seal viidatud kohtupraktika).

160 Hagejate kolmandat väidet tuleb analüüsida nendest põhimõtetest lähtuvalt.

a) Liidu tootmisharu seisundit mõjutavad majandustegurid ja -näitajad

161 Esimeses väiteosas esitavad hagejad sisuliselt neli etteheidet, et väita, et komisjon hindas vääralt liidu tootmisharu olukorda mõjutavaid erinevaid majandustegureid ja -näitajaid.

1) Liidu tootmisharu turuosa arvessevõtmine

162 Esimeses etteheites väidavad hagejad, et liidu tootjate turuosa on üle 85%. Euroopa Kohtu ja Üldkohtu praktikast nähtub aga, et kui liidu tootjatele kuulub oluline turuosa, ei ole tegemist kahjuga liidu tootmisharule. Liidu tootmisharu suur turuosa annab talle loomulikult jõupositsiooni, mis välistab liidu ettevõtjate kaitsetu olukorra tuvastamise.

163 Sellega seoses tuleb märkida, nagu nähtub eespool punktidest 154–159, et alusmäärus ei näe ette liidu tootmisharu turuosale mingit künnist, millest allpool ei saa järeldada, et sellel tootmisharul on tekkinud oluline kahju alusmääruse artikli 3 lõike 1 tähenduses. Komisjonil on ühtlasi selles suhtes ulatuslik kaalutlusõigus.

164 Siiski ei saa kahtluse alla seada, et liidu tootmisharu turuosa areng on märkimisväärse tähtsusega tegur, kui hinnatakse, kas esineb oluline kahju sellele tootmisharule (vt selle kohta 14. märtsi 2007. aasta kohtuotsus Aluminium Silicon Mill Products *vs.* nõukogu, T-107/04, EU:T:2007:85, punkt 65).

165 Lisaks tuleb meenutada, et kui institutsioonide uurimise tulemusel jõutakse järeldusele, et liidu tootmisharule tekitatud kahju on oluline, ei ole nõutud, et kõik asjaomased majandustegurid ja -näitajad näitavad negatiivset suundumust (25. oktoobri 2011. aasta kohtuotsus CHEMK ja KF *vs.*

nõukogu, T-190/08, EU:T:2011:618, punkt 114). Lisaks ei tähenda pelk asjaolu, et teatavad kahjutegurid vaatlusalusel perioodil paranesid, siiski seda, et liidu tootmisharule ei tekkinud olulist kahju (23. aprilli 2018. aasta kohtuotsus Shanxi Taigang Stainless Steel *vs.* komisjon, T-675/15, ei avaldata, EU:T:2018:209, punkt 93; vt selle kohta ka 30. märtsi 2000. aasta kohtuotsus Miwon *vs.* nõukogu, T-51/96, EU:T:2000:92, punkt 105).

166 Selleks et siinses asjas järeldada, et liidu tootmisharul tekkis oluline kahju, analüüsis komisjon vaidlustatud määruse 4. ja 5. jaos dumpinguhinnaga impordi mõju, hinnates erinevaid majandusnäitajaid vastavalt alusmääruse artikli 3 lõikele 5.

167 Nii nähtub vaidlustatud määruse põhjenduses 229 esitatud tabelist 5, et liidu tootmisharu vabaturumüügi turuosa oli uurimisperioodil 84,4% ja see vähenes vaatlusalusel perioodil 4%. Komisjon esitas ka tabeli, milles võetakse arvesse Ühendkuningriigi väljaastumist liidust (vt vaidlustatud määruse põhjendus 35), isegi kui see lahkumine jõustus alles pärast uurimisperioodi ja vaatlusalust perioodi. Nii nähtub vaidlustatud määruse põhjenduses 275 esitatud tabelist 5bis, et jättes arvestamata Ühendkuningriigi, oli liidu tootmisharu turuosa uurimisperioodil 85,4% ja see vähenes vaatlusalusel perioodil 3,0 protsendipunkti.

168 Vaidlustatud määruse põhjendustes 226 ja 227 on selgitatud, et liidu tarbimine vabaturul suurenes 6%, nagu ka kinnitas liidu tootmisharu puhul – milles ei võeta arvesse Ühendkuningriiki – vaidlustatud määruse põhjenduses 271 esitatud tabel 4bis.

169 Komisjon kinnitas vaidlustatud määruse põhjenduses 254 järeldusi liidu tootmisharu olukorra kohta, mis olid esitatud ajutise määruse põhjendustes 271–274. Eelkõige on nendes järeldustes märgitud:

> „271. Liidu turul ja tööhõives osutasid mõnedki näitajad positiivset suundumust, näiteks tootmises, võimsuses, müügimahtudes. Aga nende näitajate positiivne areng oli seotud tarbimise suurenemisega ning kui liidu tootmisharu oleks turu kasvust täielikult kasu saanud, oleksid need näitajad pidanud tegelikult veelgi rohkem suurenema. Tõepoolest, müügimahtude suurenemisele vaatamata vähenes liidu tootmisharu turuosa vabaturul.
>
> 272. Vabaturu müügihinnad suurenesid 19%. Aga see hindade suurenemine ei püsinud kulude suurenemisega (20%) samas tempos. Sellise arengu põhjustas hindade allasurumine. Liidu tootmisharu ei saanud hindu tõsta kulude suurenemisega samas ulatuses, sest Hiina impordist põhjustatud hindade alandamise surve lõi liidu tootmisharu hinnad alla. Pidades silmas, et kasumlikkuse tase oli kogu vaatlusalusel perioodil allpool kasumi sihttaset ning arvestades Hiina impordi mahte ja madalaid hindu, järeldas komisjon, et hinnatõus oli kogu vaatlusalusel perioodil alla surutud. Tagajärjena oli langussuundumust näha kasumlikkuse, investeeringutasuvuse ja rahavoogude tulemusnäitajate puhul ning teenitud kasum oli kogu vaatlusalusel perioodil väiksem kui kasumi sihttase. See oli eriti kahjustav, sest uurimisaluse toote turg vaatlusalusel perioodil kasvas, aga liidu tootmisharu kannatas siiski kasumite väiksuse ja vähenemise all. Kuigi liidu tootmisharu säilitas võimalikult kõrge investeeringute taseme, et püsida konkurentsivõimelisena, ei teeninud see ilmselgelt sellisel tasemel kasumit, mis julgustaks edaspidi investeerima. Lisaks tabas langus liidu tootmisharu perioodil, kui liidu turg kasvas. Liidu tootmisharu kaotas kasvaval turul 5% turuosa [(seda arvu on vaidlustatud määruses muudetud)], ning oli ilmselge, et liidu turu kasvust see kasu ei saanud.“

170 Nendest asjaoludest ilmneb, et komisjon võttis nõuetekohaselt arvesse liidu tootmisharu suurt turuosa ning teatud näitajate olemasolu, mille puhul esines positiivne suundumus. Hagejad ei ole esitanud ühtegi argumenti ega tõendit, mis võimaldaks näidata, et vaidlustatud määruse põhjendustes 271 ja 272 esitatud komisjoni kinnitused, eelkõige mõju hindadele, olid ilmselgelt ekslikud. Seega ei tõendanud nad, et arvestades eespool punktides 163–165 esitatud põhimõtteid, tegi komisjon ilmse hindamisvea, kui ta tuvastas liidu tootmisharu turuosa negatiivse arengu ja järeldas, et sellele tootmisharule tekkis oluline kahju, võttes arvesse kõiki asjakohaseid näitajaid, eelkõige turuosa kaotust ja liidu tootmisharu kasumlikkuse vähenemist. Vastupidi, komisjon rõhutas, et müügimaht suurenes vaid 2% (vt ajutise määruse põhjenduses 245 esitatud tabel 5) ajal, mil liidu tarbimine suurenes 6% võrra (vt vaidlustatud määruse põhjenduses 226 esitatud tabel 4), ja et hinnatõus ei järgnenud kulude suurenemisele (vt ajutise määruse põhjenduses 256 esitatud tabel 7).

171 Nagu komisjon õigesti rõhutab, ei sea seda järeldust kahtluse alla Euroopa Kohtu ja Üldkohtu praktika, millele hagejad viitavad.

172 On tõsi, et 4. veebruari 2021. aasta kohtuotsuses eurocylinder systems (C-324/19, EU:C:2021:94) ja 29. jaanuari 2014. aasta kohtuotsuses Hubei Xinyegang Steel *vs.* nõukogu (T-528/09, EU:T:2014:35), mis mõlemad käsitlesid nõukogu 24. septembri 2009. aasta määrust (EÜ) nr 926/2009, millega kehtestatakse teatavate Hiina Rahvavabariigist pärinevate rauast või terasest õmblusteta torude impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks ning nõutakse lõplikult sisse kõnealuse impordi suhtes kehtestatud ajutine tollimaks (ELT 2009, L 262, lk 19), tunnustati liidu tootmisharu turuosasid puudutava teguri tähtsust kahju tuvastamisel.

173 Siiski on 4. veebruari 2021. aasta kohtuotsuse eurocylinder systems (C-324/19, EU:C:2021:94) ja 29. jaanuari 2014. aasta kohtuotsuse Hubei Xinyegang Steel *vs.* nõukogu (T-528/09, EU:T:2014:35) põhisisu see, et erinevaid näitajaid, sealhulgas liidu tootmisharu turuosa, ei tule käsitleda eraldi võetult, vaid tervikuna (vt selle kohta 4. veebruari 2021. aasta kohtuotsus eurocylinder systems, C-324/19, EU:C:2021:94, punkt 49, ja 29. jaanuari 2014. aasta kohtuotsus Hubei Xinyegang Steel *vs.* nõukogu, T-528/09, EU:T:2014:35, punktid 61–63).

174 Lisaks olid kohtuasjades, milles tehti 4. veebruari 2021. aasta kohtuotsus eurocylinder systems (C-324/19, EU:C:2021:94) ja 29. jaanuari 2014. aasta kohtuotsus Hubei Xinyegang Steel *vs.* nõukogu (T-528/09, EU:T:2014:35), kõik majanduslikud tegurid peale liidu tootmisharu turuosa muutumise positiivsed (29. jaanuari 2014. aasta kohtuotsus Hubei Xinyegang Steel *vs.* nõukogu, T-528/09, EU:T:2014:35, punktid 59–61). Käesolevas asjas nähtub ajutisest määrusest, et vaatlusalusel perioodil vähenesid tootmisvõimsuse rakendamine (ajutise määruse põhjenduses 240 esitatud tabel 4), liidu tootmisharu kasumlikkus ja investeeringutasuvus (ajutise määruse põhjenduses 265 esitatud tabel 10).

175 Lisaks puudutavad 4. veebruari 2021. aasta kohtuotsuse eurocylinder systems (C-324/19, EU:C:2021:94) ja 29. jaanuari 2014. aasta kohtuotsuse Hubei Xinyegang Steel *vs.* nõukogu (T-528/09, EU:T:2014:35) lõigud, millele hagejad viitasid, kahju erinevat aspekti, nimelt liidu tootmisharu kaitsetu olukorra hindamist uurimisperioodi lõpus, et järeldada olulise kahju ohu olemasolu.

176 Lisaks puudutab hagejate viidatud 2. mai 1995. aasta kohtuotsus NTN Corporation ja Koyo Seiko *vs.* nõukogu (T-163/94 ja T-165/94, EU:T:1995:83) olukorda, kus nõukogu oli teinud faktivigu, mis jätsid mulje turu tegelikule arengule vastupidistest suundumustest (vt kõnealuse kohtuotsuse punkt 114), kuid sellistele vigadele ei ole käesolevas vaidluses viidatud. Mis puudutab 14. märtsi

2007. aasta kohtuotsust Aluminium Silicon Mill Products *vs.* nõukogu (T-107/04, EU:T:2007:85), millele hagejad samuti viitavad, siis see puudutab olukorda, kus nõukogu tegi faktivea, esitades pildi liidu tootmisharu turuosa arengust, mis on vastuolus ajutises määruses esitatud andmetega (vt kõnealuse kohtuotsuse punktid 63–66).

177 Airoldi väidab siiski esiteks, et kahju puudutavad andmed, eelkõige need, mis puudutavad liidu tootmisharu turuosa, ei ole õiged, kuna viimases etapis ei esitatud mingeid hiljutisi andmeid erinevate tegurite kohta, nagu tootmismaht. Airoldi seostab seda väidet sellega, et suur osa CN-koodi 7610 90 90 alla kuuluvast impordist jäeti kõrvale, mis hõlmab ka tooteid, mis ei kuulu uurimise kohaldamisalasse (vt vaidlustatud määruse põhjendus 202), ja Ühendkuningriigi liidust väljaastumisega.

178 Kõigepealt tuleb tõdeda, et need Airoldi argumendid on seotud hagejate väitega, mis puudutab liidu tootmisharule tekitatud kahju analüüsi. Täpsemalt puudutab see erinevaid tegureid ja näitajaid, mis mõjutavad liidu tootmisharu olukorda ja mida hagejad käsitlevad oma kolmanda väite esimeses osas.

179 Sellest tuleneb, et vastupidi komisjoni väidetule kuuluvad need argumendid hagejate nõuete ja väidetega määratletud raamistikku vastavalt eespool punktis 87 viidatud kohtupraktikale. Seega on need vastuvõetavad.

180 Samas, nagu märgib komisjon, on vaidlustatud määruse põhjenduses 278 selgitatud, et liidu tootmisharu poolt Ühendkuningriigi turule suunatud müügimaht oli hinnanguliselt üksnes umbes 2% selle tootmisharu kogumüügist, mis ei saanud oluliselt mõjutada liidu tootmisharu majandusnäitajaid. Vaidlustatud määruses järeldatakse sellest, et liidu tootmisharu näitajad on tüüpilised, võttes sealhulgas arvesse Ühendkuningriigi väljaastumist, ning need on kinnitatud, nagu ka nende põhjal tehtud järeldused. Lisaks arvutas komisjon ümber liidu tootmisharu turuosa, jättes välja Ühendkuningriigis tuvastatud turuosa (vt ajutise määruse põhjenduses 275 esitatud tabel 5bis). Lisaks, nagu nähtub vaidlustatud määruse põhjendustest 202–216 ning tabelitest 1, 2 ja 3, mis on ära toodud vastavalt vaidlustatud määruse põhjendustes 208, 217 ja 220, võttis komisjon arvesse CN-koodi 7610 90 90 alla kuuluva impordi ühe osa kõrvalejätmist.

181 Airoldi ei esita argumente, mis tõendaksid, et need komisjoni selgitused on ilmselgelt väärad ja et oleks olnud vaja teha kohandusi. Seega, arvestades temal lasuvat tõendamiskoormist, tuleb need argumendid tagasi lükata.

182 Teiseks väidab Airoldi samuti, et kui komisjon oleks arvesse võtnud alumiiniumituru segmenteerimist, CN-koodi 7610 90 90 all kuuluvate ja väidetavalt kahjuliku mõjuga toodete impordi vähenemist, liidu tootmisharu turuosa suurenemist 81,1%-lt 85,4%-le ja Hiinast pärit impordi vähenemist 9,6%-lt 5%-le ajutise määruse vastuvõtmise ja vaidlustatud määruse vastuvõtmise vahelisel ajal, oleks ta tuvastanud, et liidu tootmisharu seisund tegelikult tugevnes.

183 Veel kord tuleb tõdeda, et need Airoldi argumendid on seotud hagejate väitega liidu tootmisharule tekitatud kahju analüüsi kohta, mis puudutab täpsemalt erinevaid tegureid ja näitajaid, mis mõjutavad liidu tootmisharu olukorda ja mida hagejad kolmanda väite esimeses osas käsitlevad. See seondub ka teise väite teise ja kolmanda osaga, milles hagejad heidavad komisjonile ette, et viimane leidis, et Hiinast pärit pressitud alumiinium on üks ja sama toode.

184 Sellest tuleneb, et need argumendid kuuluvad hagejate nõuete ja väidetega määratletud raamistikku vastavalt eespool punktis 87 viidatud kohtupraktikale. Vastupidi sellele, mida väidab komisjon, on need seega vastuvõetavad.

185 Samas, nagu märgib komisjon, on vaidlustatud määruse põhjenduses 56 selgitatud, miks ta peab asjaomast toodet üheks tooteks (vt eespool punktid 62 ja 63). Lisaks, nagu nähtub vaidlustatud määruse põhjendustest 202–216 ning tabelitest 1, 2 ja 3, mis on ära toodud vastavalt vaidlustatud määruse põhjendustes 208, 217 ja 220, võttis komisjon arvesse CN-koodi 7610 90 90 alla kuuluva impordi ühe osa kõrvalejätmist.

186 Hiinast pärit impordi turuosa väidetava vähenemise ja liidu tootmisharu turuosa väidetava suurenemise kohta tuleb märkida järgmist.

187 Ajutise määruse põhjenduses 245 esitatud tabelist 5 nähtub, et selles menetlusetapis hindas komisjon liidu tootmisharu turuosaks vabaturul uurimisperioodil 81,1%. Haldusmenetluse lõpus suurendati seda arvu 84,4%-le, pärast Hiinast pärit impordi mahu muutmist (vt vaidlustatud määruse põhjendustes 229 ja 230 esitatud tabel 5). Airoldi viidatud turuosa 85,4% puudutab liidu tootmisharu vabaturumüügi turuosa uurimisperioodil, mis võtab siiski arvesse Ühendkuningriigi väljaastumist liidust (vt vaidlustatud määruse põhjenduses 275 esitatud tabel 5bis). Esiteks järeldub sellest, et Airoldi esitatud arvandmed ei ole otseselt võrreldavad, kuna need puudutavad erinevat geograafilist piirkonda. Teiseks selgitas komisjon vaidlustatud määruse põhjenduses 276, et kuigi liidu tootmisharu turuosa hinnati vaatlusalusel perioodil ümber veidi suuremaks, kaotas see turuosa siiski 3,0 protsendipunkti.

188 Samad järeldused kehtivad Hiinast pärit impordi vähenemise kohta. Nimelt esiteks võrdleb Airoldi ajutises määruses arvesse võetud andmeid vaidlustatud määruse andmetega, jättes arvestamata Ühendkuningriigi (vt ajutise määruse põhjenduses 225 esitatud tabel 2 ja vaidlustatud määruse põhjenduses 262 esitatud tabel 2bis). Teiseks leidis komisjon vaidlustatud määruse põhjenduses 263, et korrigeeritud impordimahtude põhjal saab täheldada nii suht- kui ka absoluutarvudes märkimisväärsel tasemel importi, mis ulatus uurimisperioodil 5% turuosani. Absoluutarvudes suurenes Hiinast pärit import vaatlusalusel perioodil 56% ja dumpinguhinnaga impordi turuosa suurenes 48%.

189 Airoldi ei esita argumente tõendamaks, et komisjoni järeldused on ilmselgelt valed ja et liidu tootmisharu tegelikult tugevnes. Seega, arvestades temal lasuvat tõendamiskoormist, tuleb need argumendid tagasi lükata.

190 Järelikult tuleb esimene etteheide tagasi lükata.

2) Liidu tootmisharu kasv ja kasumlikkus

191 Teises etteheites väidavad hagejad, et komisjon kaldus kõrvale dumpinguvastaste õigusnormide eesmärgist, kui ta järeldas, et liidu tootmisharule on tekitatud kahju olukorras, kus liidu tootmisharu tarbimine ja kasumlikkus on märkimisväärselt kasvanud.

192 Mis puudutab liidu tarbimist vabaturul, siis see suurenes tõepoolest vaatlusalusel perioodil 6% (vt vaidlustatud määruse põhjenduses 226 esitatud tabel 4 ja vaidlustatud määruse põhjenduses 271 esitatud tabel 4bis (liidu tootmisharu ilma Ühendkuningriigita)).

193 Selleks et tuvastada, et liidu tootmisharul tekkis kahju, mis õigustaks dumpinguvastaste tollimaksude kehtestamist, ei ole siiski nõutav, et kõik asjakohased majandustegurid ja -näitajad näitaksid negatiivset suundumust (25. oktoobri 2011. aasta kohtuotsus CHEMK ja KF *vs.* nõukogu, T-190/08, EU:T:2011:618, punkt 114).

194 Lisaks täpsustas komisjon liidu tarbimise suurenemist, märkides, et kuigi see vaatlusalusel perioodil suurenes, oli see 2018. aasta ja uurimisperioodi vahel vähenenud (vt ajutise määruse põhjendus 216 ja vaidlustatud määruse põhjenduses 226 esitatud tabel 4). Lisaks ja eelkõige rõhutas komisjon ajutise määruse põhjenduses 271 õigesti, et saadaolevate andmete põhjal oli liidu tootmisharu turuosa vähenenud vaatamata nõudluse kasvule.

195 Mis puudutab liidu tootmisharu kasumlikkust, siis tuleb märkida, et ajutise määruse põhjenduses 265 esitatud tabelist 10 nähtub, et uurimisperioodil oli see küll 2%, kuid see oli vaatlusalusel perioodil langenud 4,9%-lt 2%-le. Komisjon võis sellest järeldada hindade allasurumist sellises kontekstis, kus – nagu nähtub ajutise määruse põhjenduses 275 esitatud tabelist 7 – liidu tootmisharu hinnad tõusid vähem kui kulud.

196 Eeltoodust tuleneb, et hagejad ei ole tõendanud, et komisjon tegi ilmse hindamisvea, kui ta järeldas, et liidu tootmisharule on tekitatud olulist kahju, vaatamata liidu tarbimise suurenemisele ja selle tootmisharu 2% suurusele kasumlikkusele.

197 Seega tuleb hagejate teine etteheide samuti tagasi lükata.

3) Hiinast pärit impordi hinna ja mahu arvessevõtmine

198 Kolmandas etteheites väidavad hagejad esiteks, et komisjon keskendus Hiinast imporditud toodete hinnale, jättes impordimahu asjakohasuse tunnistamata. Teiseks on vaidlustatud määruse põhjendused 201 ja 249 selles küsimuses omavahel vastuolus.

199 See hagejate etteheide põhineb vaidlustatud määruse vääral tõlgendusel.

200 Esiteks nähtub vaidlustatud määruse jaotisest 4.3 „Asjaomasest riigist pärit import“, täpsemalt tabelitest 1, 2 ja 3, et komisjon võttis tasakaalustatult arvesse nii Hiinast imporditud toodete hindu kui ka nende toodete impordi mahtu.

201 Teiseks ei ole vaidlustatud määruse põhjendused 201 ja 249 omavahel vastuolus, kuna nendes põhjendustes käsitletakse erinevaid küsimusi. Nimelt on vaidlustatud määruse põhjenduses 201 pealkirja „Üldist“ all selgitatud muu hulgas, et „[e]banormaalselt väikeste Hiina hindadega […] avaldati pidevalt survet[, ja et s]ellel survel oli […] mitmeid tagajärgi[, kuna] muu hulgas lõi see alla liidu tootmisharu hinnad, takistas tooraine (alumiinium) hindade rahvusvahelise suurenemise peegeldamist nendes hindades ja surus kasumlikkuse alla“, ja et „[s]ellise kahjustava pildi kujunemiseks ei ole vaja massiivseid impordimahte[, sest] isegi suhteliselt tagasihoidlikust impordist või koguni märkimisväärses koguses väikese hinnaga impordi (mis praegusel juhul vaieldamatult esineb) olemasolust piisab, et kehtestada kogu turgu mõjutav madal piirhind“.

202 Seevastu vaidlustatud määruse põhjenduses 249 vastab komisjon argumentidele, millega kontsern, kuhu hagejad kuuluvad, vaidles vastu olulise kahju olemasolule, kuna komisjoni hinnavõrdlused olid ebasobivad. Sellega seoses märkis komisjon:

„Uurimine näitas seda, et võrdlemisel tooteliigi alusel ilmnes, et asjaomaste eksportijate hinnad lõid liidu tootmisharu hindu olulisel määral alla, mille tulemuseks olid mitte kooskõlastatud vaid tajutavalt madalamad hinnad. Ühtlasi soovitas Haomei Group kasutada hindade võrdlemisel importijate hindu. […] [Siiski] võttis komisjon hindade võrdlemisel aluseks erapooletud kriteeriumid, kasutades üksikasjalikku meetodit ja arvutusi, mis esitati Haomei Groupile. Selle meetodi puhul võrreldi tooteid liigipõhiselt, kasutades mitut objektiivset kriteeriumi, mistõttu oli see komisjonile kättesaadavatest meetoditest kõige esindavam.“

203 Sellest tuleneb, et komisjon ei teinud ilmset hindamisviga ega läinud endaga vastuollu, kui ta võttis vastu vaidlustatud määruse põhjendused 201 ja 249, mis puudutavad erinevaid teemasid.

204 Seetõttu tuleb hagejate kolmas etteheide tagasi lükata.

4) Hiinast pärit impordi turuosa suurenemine

205 Neljandas etteheites esitavad hagejad mitu argumenti, et väita, et komisjon tegi vigu, kui ta võttis arvesse Hiinast pärit impordi turuosa.

206 Esimesena väidavad nad, et pärast 8. veebruari 2021. aasta täiendavate lõplike järelduste avaldamist vähenes Hiinast imporditud asjaomaste toodete kogus enam kui 300 000 tonnilt (menetluse alguses) 128 853 tonnini. Selles kontekstis ei võtnud komisjon seda vähenemist arvesse ega muutnud oma hinnangut kahju ja dumpingu kohta.

207 Nagu nähtub vaidlustatud määruse põhjenduses 262 esitatud tabelist 2bis, viitab 128 853 tonni uurimisperioodi jooksul kaheksa CN-koodi all toimunud impordi mahule, võttes arvesse Ühendkuningriigi väljaastumist liidust. Samal perioodil oli samal alusel Hiinast liitu suunatud impordi kogumaht 152 551 tonni ja Hiina turuosa oli 5% (vt vaidlustatud määruse põhjenduses 262 esitatud tabel 2bis). Võtmata arvesse Ühendkuningriigi väljaastumist liidust, oli kaheksa CN-koodi import Hiinast 164 641 tonni ja Hiinast pärit impordi kogumaht oli 191 981 tonni ning turuosa oli 6,2% (vt vaidlustatud määruse põhjenduses 217 esitatud tabel 2). Vaidlust ei ole selles, et need arvandmed on oluliselt väiksemad kui need, mis on esitatud ajutise määruse põhjenduses 225 toodud tabelis 2, st Hiinast pärit impordi maht uurimisperioodil oli 309 853 tonni ning turuosa 9,6%.

208 Samas tuleb esiteks märkida, et hagejate argument tugineb sellele, et võrreldi ühelt poolt kaheksa CN-koodi alla kuuluva impordi mahtu Hiinast vaidlustatud määruses tuvastatud uurimisperioodil, võttes arvesse Ühendkuningriigi väljaastumist liidust, ning teiselt poolt Hiinast pärit impordi kogumahtu ajutise määruse etapis ja enne korrektsioone. Sellest tuleneb, et see võrdlus põhineb arvudel, mis puudutavad erinevatele esemelistele ja geograafilistele aladele vastavaid koguseid ning mida ei saa otseselt võrrelda.

209 Teiseks tuleb märkida, nagu komisjon õigesti rõhutab, et kuigi Hiina impordi arvandmeid korrigeeriti madalamaks, kuna ühe CN-koodi suhtes esinesid erinevad seisukohad, võis komisjon kättesaadavate andmete põhjal kinnitada, et Hiinast pärit impordi kogumaht oli endiselt oluline ja et võis täheldada esialgse etapiga identset kasvu.

210 Olles põhjalikumalt analüüsinud Hiinast pärit impordi mahtu, mis tulenes asjaolust, et CN-koodi 7610 90 90 kohta, mis hõlmab uurimise kohaldamisalast välja jäävaid tooteid, oli vastukäivaid arvamusi (vt vaidlustatud määruse põhjendus 202), vähendas komisjon neid arve. Komisjon leidis, et Hiinast pärit sissevool oli märkimisväärne (vaidlustatud määruse põhjendus 203) ja kuigi läbivaatamise tulemusena Hiina turuosa vähenes, jäi import märkimisväärseks ning täheldati samasugust kasvusuundumust kui esialgses etapis (vaidlustatud määruse põhjendus 213). Olles vaidlustatud määruse põhjendustes 208–249 analüüsinud erinevaid tegureid ja huvitatud isikute argumente, järeldas komisjon selle määruse põhjenduses 252, et põhinäitajad, mis tõendavad käesolevas uurimises kahju, jääksid kahjustavaks isegi siis, kui Hiina impordi hindamisel jäetaks üks CN-kood täielikult välja.

211 Sellest tuleneb, et hagejad väidavad ekslikult, et komisjon ei võtnud arvesse Hiinast pärit impordi mahu korrigeerimist väiksemaks. Seega tuleb nende argumendid tagasi lükata.

212 Teisena väidavad hagejad, et Hiinast pärit impordi turuosa suurenes 2016. aasta ja uurimisperioodi vahel vaid 49%, mis on äärmiselt tagasihoidlik väärtus, mida ei saa pidada ohuks liidu tootmisharule, mille tulemused on stabiilsed ja positiivsed. Lisaks on turuosa mis tahes suurenemine asjakohatu, kuna algne turuosa on absoluutväärtuses minimaalne, st alla 15%.

213 Esiteks tuleb rõhutada, et hagejad väidavad alusetult, et Hiinast pärit impordi turuosa, mis oli alla 15%, on „minimaalne“. Kui alusmääruse artikli 5 lõikes 7 on sätestatud, et menetlust ei algatata, kui riigist pärit impordi turuosa on alla 1%, siis on Hiinast pärit impordi turuosa sellest protsendist oluliselt suurem (vt ajutise määruse põhjenduses 217 esitatud tabel 2 ja vaidlustatud määruse põhjenduses 262 esitatud tabel 2bis). Alusmääruses ei ole ette nähtud muud turuosa künnist, et järeldada, et kolmandast riigist pärit import ei saa kahju tekitada.

214 Teiseks suurenes Hiinast pärit impordi kogumaht 2016. aastast kuni uurimisperioodini 49% ning sama impordi turuosa suurenes 2016. aastast kuni uurimisperioodini 41%. Seda hinnatõusu ei saa pidada „tagasihoidlikuks“ ja hagejad ei esita argumente, mis võimaldaksid seda järeldust kahtluse alla seada.

215 Kolmandaks lükati eespool punktides 162–197 tagasi hagejate argumendid liidu tootmisharu olukorra kohta ning hagejad ei esita käesoleva etteheite raames muid argumente, mis võimaldaksid Hiinast pärit impordi turuosaga seoses järeldada, et komisjon on teinud ilmse hindamisvea.

216 Seega tuleb hagejate need argumendid tagasi lükata.

217 Kolmandana väidavad hagejad, et Hiinast pärit impordi turuosa kasvas kolmandate riikide tootjate arvelt, mitte aga liidu tootjate arvelt. Lisaks nähtub Hydro kontserni aastaaruannetest, et Hiinast pärit impordi turuosa väidetav suurenemine nelja protsendipunkti võrra võis toimuda selle kontserni – mis on Norra õiguse alusel asutatud äriühing, mitte liidu tootja – turuosa arvelt.

218 Nagu hagejad kohtuistungil täpsustasid, tulenevad nende poolt hagiavalduse punktides 140 ja 141 esitatud andmed muudest kolmandatest riikidest kui Hiina pärit impordi ja Hiinast pärit impordi kohta vaidlustatud määruse põhjenduses 262 esitatud tabelist 2bis (need andmed ei puuduta impordi kogumahtu, vaid kaheksa CN-koodi alla kuuluvat importi) ja tabelist 6bis, mis on esitatud vaidlustatud määruse põhjenduses 304, ning need võtavad arvesse Ühendkuningriigi väljaastumist liidust.

219 Nendes tabelites esitatud andmetest nähtub, et muudest kolmandatest riikidest kui Hiina pärit impordi kogumaht suurenes 238 937 tonnilt 2016. aastal 295 248 tonnile uurimisperioodil, mis tähendas kõnealuse impordi turuosa kasvu 8,2%-lt 9,6%-le, samal ajal kui Hiinast pärit impordi kogumaht suurenes 97 535 tonnilt 2016. aastal 152 551 tonnile uurimisperioodil, mis tähendas impordi turuosa kasvu 3,4%-lt 5%-le. Kuigi vaidlust ei ole selles, nagu nähtub ka hagejate esitatud andmetest, et muudest kolmandatest riikidest kui Hiina pärit import vähenes 2017. aastast kuni uurimisperioodini, näitab muudest kolmandatest riikidest kui Hiina imporditud tonnide ja Hiinast imporditud tonnide liitmine aasta kaupa pidevat kasvu (mitte aga stabiilset kogust, nagu väidavad hagejad). Sellest järeldub, et Hiinast pärit impordi mahu suurenemine ületab muudest kolmandatest riikidest kui Hiina pärit impordi mahu vähenemist.

220 Lisaks nähtub vaidlustatud määruse põhjenduses 217 esitatud tabelist 2, et vaatlusalusel perioodil suurenes Hiinast pärit impordi kogumaht 49% (või 56%, võttes arvesse Ühendkuningriigi väljaastumist liidust, nagu nähtub vaidlustatud määruse põhjenduses 262 esitatud tabelist 2bis). Samal ajal nähtub nii vaidlustatud määruse põhjenduses 229 esitatud tabelist 5 kui ka sama määruse põhjenduses 275 esitatud tabelist 5bis, et liidu tootmisharu turuosa vähenes samal perioodil.

221 Lisaks ei saa nõustuda hagejate argumentidega, mille kohaselt import Hiinast võis kahjustada Norra õiguse alusel asutatud äriühingu Hydro kontsern turuosasid.

222 Nimelt, isegi kui eeldada, et Hydro kontserni puudutavad väited on tõendatud, ei toeta need hagejate esitatud väidet, sest nagu märgib komisjon, ilma et hagejad talle vastu vaidleksid, kuulub Hydro kontsern liidu tootmisharusse ja üks kontserni kuuluv äriühing, nimelt Székesfehérváris (Ungari) asuv Hydro Extrusion Hungary k.f.t., kuulus valimisse kaasatud liidu tootjate hulka, nagu nähtub ajutise määruse põhjendusest 22.

223 Seega tuleb tagasi lükata argument, et Hiinast pärit import ei suurenenud liidu tootmisharu müügi arvelt, vaid muudest kolmandatest riikidest kui Hiina pärit impordi arvelt.

224 Järelikult tuleb need hagejate argumendid ja nendega koos kolmanda väite esimene osa tervikuna tagasi lükata.

[…]

IV. Kohtukulud

270 Kodukorra artikli 134 lõike 1 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna kohtuotsus on tehtud hagejate kahjuks, tuleb hagejate kohtukulud jätta nende endi kanda ja mõista neilt välja komisjoni kohtukulud vastavalt komisjoni nõudele.

271 Vastavalt kodukorra artikli 138 lõikele 1, mille kohaselt kannavad menetlusse astuvad institutsioonid ise oma kohtukulud, tuleb parlamendi kohtukulud jätta tema enda kanda.

272 Kodukorra artikli 138 lõike 3 kohaselt võib Üldkohus otsustada, et menetlusse astuja, keda ei ole sama artikli lõigetes 1 ja 2 nimetatud, kannab oma kohtukulud ise. Kuna Airoldi astus menetlusse hagejate nõuete toetuseks, kes on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb tema kohtukulud jätta tema enda kanda.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (neljas koda laiendatud koosseisus)

otsustab:

1. **Jätta hagi rahuldamata.**

2. **Jätta Guangdong Haomei New Materials Co. Ltd ja Guangdong King Metal Light Alloy Technology Co. Ltd kohtukulud nende endi kanda ja mõista neilt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud.**

3. **Jätta Euroopa Parlamendi ja Airoldi Metalli SpA kohtukulud nende endi kanda.**

Papasavvas da Silva Passos Gervasoni

Reine Pynnä

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 21. juunil 2023 Luxembourgis

Allkirjad